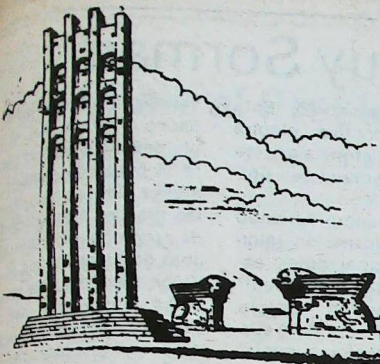

ULSUS SARDARABAD

**BUENOS
AIRES
AÑO XIII
N° 467
Miércoles 9
de diciembre
de
1987**

PIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA U'ERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO E' SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

El Catholicós otorgó la medalla de los Santos Sahag-Mesrob a Edmond Azadian

Durante su reciente visita a Detroit, el 21 de noviembre, Su Santidad Vazken I° otorgó la Medalla de los Santos Sahag-Mesrob, al señor Edmond Azadian. Ello ocurrió en la recepción que se le tributara en el Detroit Golf Club, oportunidad en que el Catholicós expresó su satisfacción por estar en Detroit a la

vez que se preguntaba cómo él podría no haber visitado Detroit, cuando ésta es la ciudad donde viven Alex Manoogian y señora, y el señor y la señora Mardegian.

Luego manifestó que él, conocía una persona que durante los últimos 30 años, especialmente, fue el editor del Armenian Daily

Arev (Sun) de el Cairo, Egipto. El fue el más animoso líder de la comunidad, escritor y editor, y que él aseguraba a la audiencia que esta persona aún continuaba siendo animosa.

"Esa persona es Edmond Azadian, dijo, y a él he querido conferirle la medalla de los santos Sahag y Mesrob, galardón que es otor-

gado a los hombres de letras, escritores y editores.

Luego, Su Santidad solicitó a Fr. Paren Avedikian que diera lectura a la Bula referida a la concesión de esta honrosa distinción y, acto seguido, el Catholicós colocó la medalla al señor Azadian, quien agradeció a Su Santidad el honor que le confería, a la vez que expresó su gratitud al señor Alex Manoogian por haberle permitido servir a la cultura armenia con mayor amplitud.

Su Santidad coloca la medalla conferida en el pecho del señor Azadian.

El Catholicós y su mensaje

Conceptos del Editorial de The Armenian Mirror-Spectator

Su Santidad Vazken I°, el Catholicós de todos los Armenios, ha concluido su visita pontifical a nuestra comunidad y retornado a casa, la Santa Echmiadzin y Armenia.

Esta no fue una visita tranquila: Su Santidad se vió obligado a hospitalizarse durante casi una semana, se agenda de visitas y actividades debió ser abreviada y él fue blanco de difamación por parte de algunos grupos de la comunidad armenio-americana.

Y, aún así, su visita fue oportuna y beneficiosa. Por dos décadas la presencia e influencia de Santa Echmiadzin, en los días de vida de la Iglesia, aquí en América y Canadá, así como en los hogares armenios, fue penetrando gradualmente y beneficiosamente en el pueblo.

Los más importantes eclesiológicos de Cilicia y miembros del Partido Tashnag condujeron una sistemática campaña de desinformación, difamación y vergonzoso ataque a la persona de S.S. Vazken I° y hacia la Sede Madre de Echmiadzin. Y esto fue ejecutado durante años con una clara intención: socavar la influencia de Echmiadzin entre los fieles de la Diáspora, establecer la hegemonía de Antelias y provocar un enfrentamiento con la Madre Iglesia. Además, desde el principio, la Igle-

sia de Antelias y el Partido Tashnag tuvieron como meta la creación de una Diáspora opuesta a Armenia.

Esta siniestra y política intención se manifiesta en las palabras, las actividades, pero principalmente en la prensa Tashnag, contribuyendo a crear una atmósfera de recelo y mala voluntad entre armenios, dividiendo a familias y amigos de nuestra comunidad. Un reciente ejemplo de la creación de esta atmósfera fue la distribución de panfletos anónimos en los Angeles describiendo a Su Santidad como agente comunista, reemplazando la cruz de su hábito por la hoz y el martillo, con leyendas que crudamente proclamaban:

Usted no es bienvenido, los Armenios libres necesitamos a Karekin II°.

Otro síntoma de esta colectiva degeneración moral y espiritual fue el artículo firmado por Edward U. Boghossian en el "Armenian Reporter" del 19 de noviembre, y en el que se pregunta con un gran título de cabecera a todo ancho de página: "Vazken I° visita California: ¿reavivará la diáspora?"

Su Santidad salió al cruce con un mensaje de renacida esperanza y de amor hacia la Madre Iglesia de Echmiadzin y Armenia. Más aún, el Catholicós Vazken I° sentó el principio de la

estricta adhesión a los cánones y tradiciones de la Iglesia Armenia, fuera de la desobediencia y la confusión que pretende sembrarse a nuestro alrededor. Llamó a la restauración de la legitimidad de nuestra Iglesia, a la unión con la Sede Madre y Santa Echmiadzin, a una unidad férrea e indivisible y a terminar con las pequeñas disputas y con la aparición de Iglesias rivales.

El mensaje de Su Santidad fue simple: La sede de Cilicia puede jugar un rol significativo en la Diáspora sólo normalizando sus relaciones con la Sede Madre, descartando su actitud hostil hacia Echmiadzin y negociando sinceramente con el Catholicós de todos los armenios. Este mensaje se oyó en Antelias y en Nueva York, en Los Angeles y en Montreal.

El Catholicós representa 1700 años de tradición y sagrada misión de la Iglesia Armenia, centralizada como él dice en Santa Echmiadzin "bajo el ojo vigilante del bíblico Monte Ararat". Su mensaje constituyó un renovado recordatorio de raíces fundamentales de nuestra herencia, y de la unión de Echmiadzin con nuestra tierra, la eterna Armenia.

El Catholicós dijo: "Sed fieles a Echmiadzin y a Armenia". Así de simple y profundo fue su mensaje.

Federico Leloir: Un apóstol de la ciencia

Nos inclinamos ante la que desde hoy será memoria ilustre memoria de un auténtico apóstol de la ciencia. El doctor Federico Leloir acaba de fallecer en esta ciudad.

Tenía 81 años de edad, de los cuales dedicó más de cincuenta al estudio y profesión de la ciencia médica. Sus éxitos y su dedicación a la investigación

científica le valieron, en 1970, el Premio Nobel de Fisiología que él recibió con la natural humanidad que lo caracterizaba.

El doctor Federico Leloir se ha ido, tras una vida consagrada al servicio de sus semejantes. Que quede su ejemplo vivo en sus colegas y en las generaciones que lo sucedan.

Aganbegyan en la óptica de Guy Sorman

Ya en otra oportunidad nos ocupamos de la personalidad de Aganbegyan, el economista armenio a quien Gorbachov sacó de su oscuro puesto en Novosibirsk, para convertirlo en su mano derecha en la realización de los planes de la nueva economía rusa. Hoy, conceptos del ensayista francés **Guy Sorman**, publicados en La Nación, definen más claramente la figura y la política de este brillante economista armenio.

PARIS. Vamos a tener que aprendernos otra palabra rusa. Después de **glasnot**, la transparencia, llega ahora el momento de la **perestroika**. Para acordarse de ella bastará con pensar en troika. Quiere decir "refundición" y debemos esta expresión a **Abel Aganbegyan**: otro nombre que hemos de retener, éste de origen armenio.

Desde hace veinte años, Abel, para ser más breves, era el crítico más severo de la economía soviética, pero las notas e informes de este oscuro economista no encontraban eco más allá de Novosibirsk, la capital científica de Siberia, donde él trabajaba. Hasta el día en que uno de sus escritos se abrió camino hasta el despacho del nuevo jefe de la Unión Soviética, Mikhail Gorbachov.

Abel se convirtió de pronto en el hombre de la situación: la **perestroika** era precisamente lo que buscaba Gorbachov, la justificación económica de su discurso político. **Glasnot** y **Perestroika** se han convertido en las dos caras de la renovación en la Unión Soviética. Abel se ha visto catapultado a la cumbre; desde Novosibirsk ha pasado a Moscú. El otrora oscu-

ra investigador hace su entrada en la Academia de Ciencias de la Unión Soviética y ahí lo tenemos responsable de las reformas económicas y su portavoz ante el resto del mundo.

Es cierto que Abel tiene la complexión necesaria para sobrellevar esa carga: ciento veinte kilos, triple mentón, gran bebedor de cerveza y **causeur** incansable. Y lo que nos dice es en verdad sorprendente: ¿será antisoviético Abel?

Ningún economista occidental, ni siquiera Raymond Aron, que yo sepa ha formulado una requisitoria tan cáustica del sistema soviético como este Abel. En Occidente estábamos, en efecto, persuadidos de que los productos soviéticos eran de calidad mediocre, pero que, al menos, su cantidad aumentaba regularmente. De ninguna manera, nos enseña Abel.

La producción no res-

ponde a la demanda de los consumidores y, lo que es peor, declina. La tasa de crecimiento ha sido nula en la URSS en los diez años que precedieron a la llegada al poder de Gorbachov.

Y lo que es más, agrega Abel, ese sistema que se estanca no tiene nada de socialista. Las necesidades sociales de la población no se han tenido en cuenta: declinan los índices de vivienda, salud, educación; los asalariados de las empresas no tienen poder alguno, los soviets de los trabajadores no existen.

En realidad, todas las decisiones están centralizadas en la burocracia; la economía soviética, nos dice Abel, se asemeja a un sistema militar fundado en la autoridad y la jerarquía. Genera, entonces, todos los comportamientos característicos de la vida en un cuartel: sumisión aparente, compensada por actitudes de escurrir el bulto, y el alcoholismo.

Pero todo eso -nos dice Abel- era en el "antiguo sistema". El nuevo será al mismo tiempo más eficiente y más socialista. Con la **perestroika** las empresas van a ser autónomas, serán dirigidas democráticamente por la cooperativa

de los trabajadores. Esta entidad colectiva elegirá -previa competencia acerca de su programa- a sus propios dirigentes.

El Estado seguirá fijando normas de inversión mínima y los trabajadores estarán interesados en elegir el mejor patrón posible puesto que en adelante sus salarios y ventajas sociales dependerán de los resultados de la empresa.

Me asegura Abel que su proyecto no es teórico, está debidamente fundado en una experiencia fructífera, la planta de fabricación de camiones de Riga, en la que la autogestión y la elección del director gerente salvaron a la empresa del desastre.

¿Será cosa de creer que, en dos años solamente, la **perestroika** ha hecho progresar la industria en un 9% y la agricultura en un 10%? ¿Y que desde 1985 los índices de longevidad han aumentado dos años gracias a la lucha contra el alcoholismo? Si estos prodigios son verdad, el mundo debe convertirse a la escuela de Abel.

Abel me ha persuadido -un poco- de que **glasnot** y **perestroika** eran algo más que propaganda destinada al consumo externo. Sin duda, es importante que estemos convencidos de la buena voluntad soviética, si no Abel no se pasaría tanto tiempo en el extranjero y no trataría de

vender su libro a los franceses ("Perestroika, el doble desafío soviético") hasta el punto de aceptar sesiones de dedicatorias en las grandes tiendas de París. ¡Agreguemos que ese libro no ha aparecido en la Unión Soviética! La **perestroika**, para lograr sus fines, necesita de los capitales y la tecnología de Occidente.

Pero, sobre todo, tiene que triunfar, estima Abel, porque no tiene opción. El sistema antiguo es insostenible porque condena al país al hundimiento económico y, más tarde o más temprano, al hundimiento militar. La **perestroika** es la única vía posible: va a restaurar la eficacia económica sin dejar de respetar las virtudes del socialismo.

Si Abel Aganbegyan se sale con la suya, la URSS será más rica y se convertirá en un mercado para los productores occidentales, un buen negocio para nosotros. Pero será también más poderosa. Si Abel fracasa, eso será terrible para Rusia, pues el régimen soviético habrá perdido entonces su antigua autoridad y no habrá ganado una nueva legitimidad.

En el interín, tomemos nota de que Abel quiere la paz; sincera o no, tiene absoluta necesidad de ella para que la Unión Soviética consagre todas sus energías al desarrollo económico.

SAN PABLO

23° aniversario de la filial UGAB

El 28 de noviembre en el Club Sirio de San Pablo tuvo lugar la celebración del 23° aniversario de la fundación de la filial local de la Unión General Arme-

nia de Beneficencia.

En la oportunidad contribuyó al lucimiento de la fiesta la actuación del Conjunto "Erevan 50".

América
Av. Córdoba 4737 - Tel.: 772-8539/8654
EMPRESA AUTORIZADA
CON CARGO A: PAMI
Jubilados - Pensionados - Bancarios

Steinhauser
SALONES DE TE-SERVICIO DE LUNCH-ENVÍOS A DOMICILIO-REUNIONES

BUENOS AIRES: AV. CABILDO 1924 Tel. 781 0861/6555 • PARANA 1343 Tel. 42-9507-4828
AV. SANTA FE 1289 Tel. 41-5247 • ESMERALDA 1219 Tel. 312-7136

HAG GORGODIAN, titular de la empresa, invita a la colectividad a aproriar sus excelentes servicios de lunch, bodas, sociales y recepciones en general, asegurando una atención en cuanto a p.

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

Koulaksizian Hnos. S.A.

CORDOBA

Homenaje al Presidente de U.G.A.B.

Con motivo de haber sido designado Miembro Honorario de la UGAB por la Comisión Central, nombramiento que le fue otorgado por el Dr. Bergé Setrakian en su última visita, la Comisión de Apoyo de la UGAB (Córdoba) homenajeó al Presidente, señor Juan Nourikhan, haciéndole entrega de una plaqueta recordatoria de manos de los señores Juan Ohannessian, Marcos Erezian y Juan Kedikian. El acto se cumplió en el salón Arpiné Kouyoumdjian, ante una concurrencia de 300 personas que colmaban el salón. En su agradecimiento, el señor Nourikhan manifestó que guardará esa plaqueta recordatoria con el honor y el orgullo de saberse i-

dentificado ante la Unión General Armenia de Beneficencia como miembro honorario. A la vez elogió a todas las personas que cooperan con su trabajo por el progreso institucional, en especial a los socios adherentes que desde la primera hora de su gestión como presidente, aportaron y apoyaron esta maravillosa obra ya concluida. Hizo también muy especial mención a la Comisión de Damas, a la Comisión de Padres, a la Profesora Haigüi Nacachian y al señor Hagop Nacachian al frente de los Boy Scouts, así como a los directivos de la juventud Enrique Elmeseikian y Ricardo Erezian, a la maestra de idioma armenio Shake Altoian,

felicitando especialmente a la nueva Comisión de Apoyo integrada por los señores Juan Ohannessian, como Presidente y los señores Marcos Erezian, Juan Kedikian, Garó Nacachian, Cristina de Analian, Susana Kedikian y Wanda de Kedikian.

Terminó el señor Nourikhan elogiando la obra y la figura del Presidente Vitalicio señor Alex Manoojian, a la vez que instó a la masa societaria a trabajar juntos, con crítica constructiva, preocupados por el futuro de los hijos "quienes identificados en nuestra Institución tendrán sin ninguna duda un futuro promisorio; ES NUESTRO DEBER, porque ellos SON NUESTRA ESPERANZA".

Certámenes deportivos juveniles

De pie: Mariela Bourdjakian, Doris Chakerian, Lorena Melidonian, Vilma Bilikyan. Hincadas: Tesi Nourikhan, Dany Eulmesekian y Karina Bilikyan.

De pie: Marcelo Bourdjakian, Pedro Simonian, Marcelo Masmanian, Roberto Simonian, Prof. Alfredo Petre. Hincados: Marito Zartarian, Juanchi Nourikhan y Silvio Chakerian.

La juventud de la UGAB, bajo la dirección de Enrique Eulmezekian y Ricardo

Erezian, compitió en Fútbol, Volley, Basquet, Ping-Pong, Tavli, Ajedrez y Pool.

con la juventud armenia del Club Antranik.

En un clima competitivo de gran nivel, que atrajo numerosa concurrencia, se disputaron emotivos partidos en grata confraternidad, haciéndose acreedora la juventud de UGAB a una hermosa Copa, que recibió el señor Enrique Elmeseikian, oportunidad en que usaron de la palabra el Presidente de la Colectividad, señor Enrique Panossian, el señor Juan Nourikhan, por UGAB y el Presidente de Homenetmen señor Sergio Minassian.

El acto se cerró con una lucida reunión danzante en el Salón Bakirgian de la Colectividad Armenia.

Asimismo, en los encuentros sostenidos en las instalaciones del Club de Suboficiales de Aeronáutica, resultó ganadora la juventud de UGAB, adjudicándose dos Copas y sendas medallas, en razón de haber ganado el campeonato masculino y femenino de Volley recientemente realizado en esa Institución.

SAFARIAN
ORGANIZACION Y SERVICIO EN
SEGUROS
Tel. 541-3214

Oficina central en Capital
Washington 4035 - Buenos Aires

CONTEMPORA
Alfombras Atlántida

CORDOBA 4475
CAPITAL FEDERAL

T.E. 773-2794
774-2077

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Dr. Javier B. Kuyumdjian

TUCUMAN 1438. PISO 7º

T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 772-2617

LIGA DE JOVENES GIMNASIA PARA ADULTOS

Martes y Viernes - 17.30 a 20.30 hs.
Iniciación: Martes 17 Noviembre.

REGALELO A SUS AMIGOS!

"LOS ARMENIOS"

un libro de SIRARPI DER NERSESSIAN,
AFAMADA ESCRITORA FRANCESA,
(en idioma castellano)

Relata la Historia y la Cultura de Armenia

PIDALO EN SECRETARIA

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN PROMOCION '88

Los Viernes a Partir de las 21 Hs.

Degustación de Comidas Típicas
Menú a la Carta - Comidas para llevar
Agasajos - Banquetes - Recepciones
ARMENIA 1322 773-2820/772-2617

VIERNES 11 DE DICIEMBRE
TORNEO ABIERTO DE TABLI

BIBLIOTECA

La biblioteca de la U.G.A.B. le ofrece:

- Historia
- Economía
- Artes
- Cs. Naturales
- Filosofía
- Novela
- Revistas
- Y 20 rubros más

Armenio - Inglés - Francés

Castellano - Italiano

Lun. a Vier. de 8.00a 18.00

Se reciben donaciones de material
en cualquier idioma

Asesoría técnica de riesgos industriales
y contratación de seguros generales

Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD
BME. MITRE 771 7º B. Capital T.E.: 49-1942/1886

Vivencias de un viaje por Armenia (IV)

El valor del pasado

El museo, del latín MU-SEUM: lugar destinado a las musas, es una institución cuya finalidad consiste en la conservación de aquellos objetos que mejor ilustran los fenómenos de la naturaleza y las actividades del hombre en la utilización de los mismos para el desarrollo de los conocimientos humanos.

Hasta el s. XVIII todos los museos y colecciones tuvieron carácter privado. La revolución ideológica y social de 1789 afirmó la teoría de que el arte era

nación se reflejó en este concepto. La dificultad cotidiana de la existencia fue prioridad absoluta, las guerras, invasiones o migraciones imposibilitaron aún más la concreción del objetivo. Pero a pesar de todo, el hombre fijó sus metas y no claudicó hasta conseguir sus logros...

Visitar un museo en Armenia es valorar el esfuerzo de los responsables de esa ciclópica tarea, antes que el simple hecho de reconocer en objetos la milenaria cultura de Armenia. Conocidas son las difíciles situaciones que atravesó la Nación hasta casi la primera mitad de nuestro siglo. ¿Qué manos anónimas han defendido de guerras, masacres, invasiones, los testimonios de la armenidad?

¿Qué historias esconden cada uno de esos objetos mudos, atesorados, aprisionados bajo la tierra y descubiertos y expuestos en sus cofres de cristal?

Este pensamiento me acompañó en cada visita, en cada lugar, por ejemplo, del museo Erepuní, enclavado en las antiguas ruinas, aún conservadas y en proceso de restauración, de la antigua ciudad Erepuní, en pleno centro de Erevan, antigua mezquita, donde cada sala se ha transformado en un capítulo de la vida de la ciudad.

El conocido Museo Histórico Nacional, situado frente a la plaza principal, hoy remodelado y anexo al Museo Nacional de Pintura.

El Museo de Sardarabad, construido cerca del com-

plejo monumental de Sardarabad, donde el aspecto etnográfico le otorga un interés particular: allí se pueden observar técnicas de orfebrería, telares, alfombras, vestimentas regionales, instrumentos musicales, elementos de trabajo de los campesinos según épocas y regiones y hasta las formas más antiguas de elaboración de alimentos.

Cuenta además con un microcine donde se proyectan películas didácticas sobre diferentes temas propios del Museo.

El Madenatarán, museo de manuscritos de Armenia, donde se aprecian desde papiros hasta Biblias, desde planos hasta tácticas de batalla de antiguas civilizaciones, cuentos y relatos con dibujos policromados con tintas vegetales, estudios de medicina y hasta un método de enseñanza descripto mediante dibujos. Según el censo de

Existe en Armenia, un especial interés de rescatar testimonios culturales diseminados en la Diáspora. Para esa finalidad se solicita que todas aquellas personas que posean objetos que identifiquen nuestra relación, los donen para enriquecer el patrimonio cultural de los Museos de Armenia.

Visitando el Museo Histórico Nacional, encontré una sala, donada íntegramente por una patriota marashitzi (lamento no recordar su nombre) radicada en

Alemania. La sala era una muestra exquisita de trabajos a la aguja, tan característicos de esa región (aseghnacordz) pertenecientes a su familia, y que ella había dispuesto entregar al Estado de Armenia para su preservación.

Sería interesante que este ejemplo se propagara por la Diáspora.

El Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora es la organización que canaliza este interés.

diros Sarian, del escultor y plástico IERVANT KOCHAR... y el más reciente del compositor Aram KHATCHADOURIAN.

En la visita al mismo, su directora KOHAR HAROUTIUNIAN explicó la forma con que encaró la organización del mismo ya que Aram KHATCHADOURIAN, un músico que traspasó las fronteras de su

relacionaron con el insigne maestro.

En Surp Echmiadzin, en 1982, se inaugura un nuevo museo; Alex y Marie Manoojian Kantzadun, bajo la dirección del Arquitecto B. Arzoumanian. En ella se encuentran reliquias cristianas como cruces, cálices, báculos, vestimentas, trabajos de aguja para ornamentación de altares, Biblias en oro, nácar y plata, y expresiones de arte pictórico que encierran el fervor del cristianismo en Armenia.

Quisiera rescatar las palabras del S.S. Vazken I° con motivo de la apertura del Museo de los tesoros de Echmiadzin:

"Con la construcción del Kantzadun Alex y Marie Manoojian sobre la tierra de la Madre Patria, se erigió un monumento nacional como ofrenda a Surp Echmiadzin, al pueblo armenio y a las futuras generaciones."

"Alegraos que han pasado los siglos de dolor de los armenios, alegraos, que no existen más lamentos ni huérfanos, el terror de los YATAGAN ha desaparecido. Hoy vive y crece un pueblo nacido en Armenia, orgulloso, seguro y optimista."

Existe y florece una cultura nacional, con nuevas luces, nuevas canciones y la inscripción espiritual de nuestros antepasados."

Diana Sarafian

Artesana tejiendo tapices.

una creación del pueblo y por lo tanto su apreciación no podía ser sólo para un sector de privilegio.

Después de la segunda guerra mundial, el concepto se caracterizó no sólo por los problemas de instalación y selección de piezas, sino también a todo cuanto pudo contribuir a la más eficaz acción educativa.

La influencia histórica, geográfica o social de cada

El director del Museo Sardarabad, L. Hasratian junto a la autora de esta nota y su esposo.

1981, el número de manuscritos del Madenatarán es de 16.000 ejemplares de los cuales 13.600 son en idioma armenio.

Una hermosa costumbre de Armenia, y de algunos países europeos es transformar la casa del artista en Museo. El "dun TANKARAN" forma parte de la existencia misma del artista, es la prolongación de su forma de vida a través de sus expresiones simples y cotidianas. Un ejemplo es el dun tankaran del poeta y escritor Hovhannes Toumanian, del pintor Mar-

patria para consagrarse como artista internacional, dejó en muchas partes del mundo testimonios de su personalidad. Uno de ellos está justamente en Argentina, país que visitó en 1957. Cuenta KOHAR que, estando el músico en casa de una familia armenia, la dueña de casa solicitó autógrafo al compositor, pero sobre la madera del piano. Este piano ya ha sido donado por la familia al Museo Aram Khatchadourian, y como este hay muchos objetos entregados amorosamente por todos aquellos que se

Para las cuatro estaciones
y todas las edades

Lanas "Hetesia"

Doctor

Luis H. Vertanessian

Escribano

Tucumán 1455 7° F

T.E.: 45-2649

Por siempre conserve,
en imágenes visuales,
sus fiestas personales
o reuniones
empresarias

VIDEO Y FOTOGRAFÍAS
VIDEOLOOK

CARAVOTTA Y ASOCIADOS

TEXTIL CENTER

DE GASE LUX S.R.L.

Fabricación y ventas de telas laminadas • Sedas
Dibujos y diseños propios • Pailletes • Sedas naturales
Gran variedad de lurex lisos y estampados

Lavalle 2437

Alisina 1291 Capital

Brillante broche final al 100° aniversario del Partido Hnchakian

La filial Buenos Aires del partido Hnchakian eligió la fecha conmemorativa del 67° aniversario de la independencia de Armenia soviética para celebrar el centésimo aniversario del nacimiento del Partido, hecho que realizó juntamente con la celebración del 75° aniversario de esa filial y de los cincuenta años del semanario Sharyum. El acto se cumplió en la amplia sala de La Misericordia el pasado domingo 29 de noviembre, a las 21 horas, bajo los auspicios del Primado Monseñor Krikoris Pouniatian y la presidencia del señor Mihran Avakian.

Este histórico acto se inició cuando dos notables cantores populares -Haro

Pourian y Arturo Kouyoumdjian- entonaron desde detrás de la cortina el Himno del Partido: **Herrabor Yergir**, lo cual mereció el entusiasta y nutrido aplauso de la concurrencia.

La primera parte del programa artístico estuvo a cargo de Arturo Kouyoumdjian, quien puso tal sentimiento en cada una de sus interpretaciones que el público se resistía a dejarlo partir, siendo así que fueron muchos los bises que le reclamaron.

Luego, el orador principal de la noche, señor Manuel Attamian, con palabra emocionada trazó la historia del partido, poniendo el énfasis en la marcación de sus ideales, de su actividad y, muy especial-

mente, en el amor profundo hacia la Madre Patria. Se refirió asimismo a las dificultades porque atraviesa la prensa armenia y al imperativo de ayudarla a superar su actual situación material.

Tras estas palabras subió al estrado el señor Mihran Avakian, reclamado por el hecho de haberse anunciado su generosa donación de más de 100.000 dólares, quien con grandeza de alma y singular sencillez dijo, refiriéndose a esta donación, que él era sólo un simple soldado de la Causa, un soldado que había cumplido con su deber. Sencillas palabras que la concurrencia apreció más que un vano discurso de mil palabras y que premió con largos y sentidos aplausos.

La segunda parte del programa artístico estuvo a cargo de Haro Pourian. ¿Quién no conoce a este talentoso cantor?

Con su clara dicción y sus gestos elegantes, conmovió al público. Pero cuando las canciones de su repertorio alcanzaron su pico más alto en la emoción de la platea, fue cuando cantó la canción dedicada al reciente mártir de Beirut **Ara-Besh-Buchakian**. Y, así, el acto concluyó con los numerosos bises, aplausos y vítores de una concurrencia enfervorizada.

Fue una buena celebración del 100° aniversario.

CENTRO CULTURAL GENERAL SAN MARTIN "Cabaret de las artes"

En este espacio, que se cumple en la Sala F de este Centro Cultural, tendrá lugar el próximo miércoles 9 del corriente, a las 21.15, en el espacio denominado **"Tiempo de Danza"**, un diálogo entre la creadora de este espacio, la escritora Felisa Kuyumdjian y la bailarina Aurelia Chillemi en torno a este tema. Ilustrarán el diálogo Aurelia Chillemi, interpretando danzas clásicas y contemporáneas de su creación, y la bailarina Patricia Russo.

Los 20 años del Arquitecto Boudourian

El jueves 26 del pasado noviembre, tuvo lugar en el Baun Hotel la cena destinada a conmemorar los 20 años de ejercicio de la profesión del arquitecto Jorge Boudourian.

Numerosos amigos y dirigentes de nuestra colectividad, así como también conocidos empresarios, se dieron cita para expresar

su reconocimiento a este joven dirigente de nuestra colectividad.

En la ocasión, ofreciendo el homenaje y manifestando las virtudes del homenajeado, usaron de la palabra S.E. Monseñor Krikoris Pouniatian y el señor Mihran Sarafian, agradeciendo el homenaje, con sentidas palabras, el arquitecto Boudourian.

Fue conmemorado el 29 de noviembre

El pasado lunes 30 tuvo lugar un recital artístico en conmemoración del 67° aniversario de la sovietaización de Armenia, teniendo como escenario la Sala Uno, de la calle Boulogne Sur Mer de nuestra capital.

Este acto, organizado por la Comisión Popular de Homenaje, fue conducido por el licenciado Carlos Polatian, quien comenzó invitando a los presentes a entonar los himnos nacionales argentino y armenio. El escenario estaba engalanado con las enseñas patrias de Argentina y Armenia.

En la oportunidad usaron de la palabra el señor Néstor Vicente y el Vicecónsul

de la URSS, señor Harutiun Vermichian, quien se encuentra en dichas funciones desde hace unos días.

La parte artística fue cubierta con las hermosas canciones de Arturo Kouyoumdjian, acompañado por su orquesta, y el Conjunto Kayané, de la Unión Cultural Armenia, dirigido por la Profesora Alicia Antreassian, logrando ambos números el entusiasta aplauso de los concurrentes.

Entre el público que colmó las instalaciones del teatro, se encontraban destacados miembros de nuestras Instituciones religiosas, políticas y culturales.

Habla el Sr. Manuel Attamian. A su lado el benefactor Sr. Mihran Avakian.

Haro Pourian, en una de sus brillantes actuaciones.

Daniel Youssefian e Hijos S.A.

Distribuidor y Mayorista Textil Blanco y Tejidos en general

Sarmiento 2357, Buenos Aires
T.E.: 48-9442/5298

SURFING

SAL.
Teles de plush-jersey-plqué-ribb-morley-toalla-etc.

Ropa Interior Varlelan
Ropa deportiva Cameron
Lavalle 2488 - Larras 377
T.E.: 47-7390
Pueyrredon 358 (1032) Capital
T.E.: 47-1381

PROFESIONALES

MEDICOS

DR. ANDRES J. KUPELIAN
Médico del Hospital F. J. Muñoz
Cirugía General e Infectológica
Especialista Flebo y Linfología
(Enfermedades venosas - várices)

Cnel. Díaz 1767 20 b -Bs. As.- TURNO: 826-2588

Dr. Teodoro Yacoubian

Cirugía Plástica • Estética y Reparadora
Jefe de Trabajos Prácticos de Cirugía de la Univ. del Salvador
Esmeralda 977 7° 15 - Cap. - T.E.: 312-4508 - Part. 771-9003

CONTADOR

Dr. Roberto Polatian
Contador Público Nacional
Impuestos y Sociedades
Sarmiento 2068, Piso 3°
T.E.: 953-4681

ESCRIBANO

Gregorio Hairabedian
Escribano
Av. Roque S. Peña 570
331-5761 34-1579

Las fiestas de Fin de Curso del Instituto Marie Manoogian

47 egresados del 5° año y 7° grado

El sábado 28 de noviembre por la tarde se cumplieron las Fiestas de Fin de Curso de las Secciones Primaria y Secundaria del Instituto Educativo Marie Manoogian. A las 18 horas, en el Segundo Subsuelo del Complejo Alex Manoogian se reunieron Profesores, Alumnos, Padres e Invitados especiales, en una concurrencia que sobrepasó la cantidad de 1000 personas.

La fiesta comenzó con la entrada de los abanderados, cuyas insignias fueron largamente aplaudidas, tras lo cual se cantaron los Himnos Nacionales Argentino y de Ugab. Inmediatamente se procedió al cambio de abanderados de 6° grado y 4° año, tocante ceremonia que resultó de gran emotividad para todos los presentes.

Luego fueron muy aplaudidos los alumnos de Primaria que, vistiendo trajes típicos, y bajo la dirección de los Profesores de Danza Margarita Terzian y George Torikian, interpretaron con

gracia y galanura 5 danzas armenias.

La intervención del Coro dirigido por la Profesora Diana Sarafian, interpretando canciones en armenio y castellano, mereció también el cálido aplauso de la concurrencia, la que fue gratamente sorprendida por la Intercalación de mensajes entre canción y canción, los cuales estaban referidos al Colegio y constitulan, también, palabras de despedida para los alumnos de 7° grado.

Tras este número se invitó a subir al escenario a la madrina del Primario, señora Berdjuhí Emirlian, al Presidente Honorario de Ugab señor Haig Emirlian, al Presidente del Consejo Directivo, señor Antranik Ekshian, a los Directores del Colegio, señora Noemí Fourmental y señor Kevork Marashlian, oportunidad en que la señora Fourmental pronunció palabras de despedida para los alumnos de 7° grado. Allí se premió a los alumnos con mejor es-

fuerzo en la Sección Armenio, al mejor compañero y al más aplicado en el aprendizaje del idioma castellano, premios que fueron conferidos a alumnos de cada uno de los grados. Asimismo, se entregaron diplomas a los 23 egresados del 7° grado.

Para iniciar el acto referido a la Sección Secundaria se invitó a subir al escenario al Primado, Monseñor Krikoris Pouniatian, a la madrina de la Sección Secundaria, señora Doris Tchinnosian, al miembro del Consejo Central de Ugab, señor José Youssefian, al señor Haig Emirlian, al señor Antranik Ekshian, al rector Adolfo Koutoudjian y al señor Kevork Marashlian. Y la ceremonia alcanzó su pico más alto de emotividad cuando subieron al escenario los 24 egresados acompañados por sus padres, todos los cuales fueron cálida y largamente aplaudidos. La despedida de los egresados estuvo contenida en las palabras de Gabriela Barsamian, en armenio y Mariana Ohannessian, en castellano, quienes expresaron su afecto y reconocimiento al Colegio, así como sus íntimos sentimientos por su próximo viaje a la Madre Patria y San Echmiadzin.

Luego uso de la palabra la Jefa del Departamento de Estudios Sociales, señorita Martha Poggi, refiriéndose a la actividad cumplida durante el año,

Los chicos de Jardín de Infantes ataviados para su acto.

Alumnos de primario, y su buen deseo para los egresados.

Los egresados de 7° grado.

tras lo cual el señor Marashlian manifestó que los alumnos salientes del Secundario eran los primeros egresados del Colegio que concurrían al mismo desde la época del Jardín de Infantes, para facilitar seguidamente el estudio estadístico del destino de los egresados desde la primera promoción, la mayoría de los cuales siguieron estudios universitarios.

Se otorgaron premios a los alumnos con más esfuerzos en Armenio de los 5 años del Secundario, y a alumnos de 5° año de mayor relevancia en idioma castellano. Luego se entregaron los diplomas de la promoción y, finalmente, Monseñor Pouniatian pronunció palabras de despedida e impartió la bendición final.

Posteriormente se llevó a cabo una recepción en el Patio del Colegio, que sirvió para homenajear a Profesores con 25 y más años de servicio, señorita Margarita Eulmessekian, señor Enrique Valderrey y señora Brisa Kopuchian.

En la oportunidad los egresados recibieron obsequios por parte de la Comisión de Padres, Comisión de Damas de la Ugab y Liga de Jóvenes de la Ugab.

Finalmente, Andrés Djordjian alumno de 7° grado, pronunció sentidas palabras de despedida.

Los egresados secundarios con sus padres. Habla el Director señor Kevork Marashlian.

TERKA

S.A.C.I.F.I.yA.
Fábrica de tejidos

Fábrica:

Sardá 2899. San Justo.Bs.As.T.E.:651-1651/0634

Administración y ventas:

Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

JOTOR SA

INVERSORA - FINANCIERA

La Empresa Líder del Mercado Inmobiliario

CENTRAL: Av. Callao 836

BELGRANO: Av. Cabildo 300

SAUTERNA: Riv. 4309

T.E. 41-8671/6093/5312

T.E. 771-4695 - 773-2748

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías

y tintorerías de hilados

Larrea 738

Pensamientos de libertad

Los frutos de la independencia

Gobierno limitado, libertad personal, libre comercio y actividad voluntaria

Por Clarence B. Carson

El Dr. Clarence B. Carson es especialista en la historia intelectual norteamericana. Este artículo fue reimpreso en el Volumen 34, N° 9 de The Freeman, Septiembre de 1984, con la debida autorización y extralado de la serie del autor que se está preparando con el nombre de "A Basic History of United States".

La Constitución de los Estados Unidos de 1787, fue la culminación de una década de elaboración en los estados y para los Estados Unidos. La culminación de antiguas tradiciones. Para unos, de la tradición británica de contar con declaraciones y garantías escritas de los derechos y libertades. Para otros, de la tradición colonial de que los gobiernos actuaran de acuerdo con cartas constitucionales. Y para otros aún, la consecuencia de aplicar la práctica judeo-cristiana y protestante de apelar a la exactitud de la palabra escrita. La Constitución dio lugar también a la concreción fructífera de la filosofía de los derechos naturales. La doctrina de los derechos naturales, que tuvo un papel preponderante como justificación de la revolución contra la administración británica, sirvió como base para proteger los derechos y liberar al pueblo durante la independencia mediante leyes justas.

Es decir, la libertad fue el gran movilizador de esos

años. El deseo de preservar y extender sus libertades, movió a los patriotas a separarse de Inglaterra obteniendo la independencia, y a establecer sus propios gobiernos. La labor para redactar la Constitución en esos años, estuvo animada por la determinación de establecer la libertad con mayor firmeza. Por supuesto, quienes participaron en esas actividades se hallaban inspirados por una gran variedad de motivos, desde los más nobles hasta los más comunes y a veces bajos, como suele suceder. Pero lo que los caracterizaba, sin duda, fue la decisión constante de establecer y afirmar la libertad.

GOBIERNO LIMITADO

Los fundadores pensaban que para que el pueblo tuviera libertad y gozara de sus derechos, los gobiernos debían tener poderes limitados y con facultades restringidas a áreas específicas. Creían en la necesidad de un gobierno, por supuesto. Es necesario porque, sin él, los hombres emplearían la violencia unos contra otros, los más fuertes dominarían a los más débiles, los más inteligentes se aprovecharían injustamente de los demás; prevalecería el desorden. O para decirlo de otro modo, el hombre es una criatura imperfecta y debe estar sujeto a limitaciones que le impidan perjudicar al prójimo. Sin embargo,

los gobiernos se componen de hombres también, y a los que gobiernan se les otorga un poder especial sobre los demás. Es fundamental, por lo tanto, que el gobierno esté limitado y restringido. Si los hombres fueran ángeles, señaló Madison, no tendrían necesidad de un gobierno. Y si tuvieran ángeles como gobernantes, no sería necesario limitar su poder. Pero éstas no son condiciones predominantes: existen hombres fáciles a ser gobernados y hombres imperfectos para gobernar a aquéllos. Siendo así, ellos consideraban que el gobierno debía ser limitado.

Por cierto, es probable que no haya existido jamás un pueblo más celoso de sus derechos ni más consciente de los peligros que implica para ellos un gobierno, que el pueblo norteamericano de fines del siglo XVIII. En los documentos de ese período, abundan las advertencias sobre los riesgos del poder absoluto o irrestricto de gobierno.

John Dickinson declaró que, según su convicción, "todo ser humano libre debe vigilar incesantemente y estar alerta frente a cada medida que signifique un aumento del poder que se ejerce sobre él". Thomas Jefferson sostenía que "el progreso natural de los hechos hacía sucumbir la libertad ante el avance de los poderes gubernamentales". John Adams le escribió, en 1877, a Thomas Jefferson, para felicitarlo porque el estado de Virginia había logrado cubrir su cuota para la Continental Army (Ejército Continental) sin recurrir al subsidio, ya que consideraba que el subsidio "es una medida peligrosa que sólo debe adoptarse en casos de necesidad extrema, aún tratándose de gobiernos populares". Adams había observado, decía, que los reyes reclutaban ejércitos de esta manera, como medio para concretar sus propias ambiciones. El poder era el riesgo, no sólo la forma de gobierno, según Richard Henry Lee. El pensaba que

efectos en un rey que en la nobleza o en el populacho. La experiencia de la humanidad ha demostrado la tendencia al abuso del poder. Por lo tanto, es tan necesario defender a un individuo contra los abusos de la mayoría, en una República, como del rey, en una monarquía".

Los riesgos de tener un gobierno, fueron analizados cuidadosamente en la Convención Constituyente. Por ejemplo, Rufus, de Massachusetts, se opuso a establecer una fecha para que el Congreso se reuniera todos los años porque él "no podía pensar que sería necesario realizar una reunión todos los años. Uno de los grandes vicios de nuestro sistema fue el de legislar demasiado. Roger Sherman quería que el Presidente fuera absolutamente dependiente del Congreso ya que "la total independencia del Poder Ejecutivo..." constituía, en su opinión, "la esencia misma de la tiranía...". Benjamin Franklin se oponía al pago de salarios para los miembros de la rama ejecutiva porque, decía, "hay dos pasiones que tienen una influencia poderosa en los asuntos humanos. Estas son la ambición y la avaricia; el amor al poder y el amor al dinero. Por separado, cada una de éstas tiene una fuerza enorme para impulsar a los hombres a la acción, pero juntas... en el mismo objeto,

producen en la mente los efectos más violentos. Ponga delante de los ojos de ese tipo de hombres un cargo de honor que represente, al mismo tiempo, una oportunidad de lucro y éste moverá cielo y tierra para conseguirlo". James Madison señaló los riesgos del dominio irrestricto de la mayoría: "Siempre que una mayoría tiene un interés o pasión en común", dijo, "los derechos de la minoría corren peligro".

Este conocimiento de los riesgos del poder gubernamental, conciencia que se agudiza por la historia del abuso de esos poderes a través de los años, proporcionó el marco para el establecimiento del gobierno limitado en los Estados Unidos de Norteamérica. Esto fue lo que los impulsó a separar los poderes del Estado en tres ramas -la legislativa, la ejecutiva y la judicial- a dividir la legislatura en dos cámaras, a otorgar a los estados un control sobre el gobierno a través del Senado, y a distribuir el poder entre el gobierno federal y los estados. Pero los fundadores fueron más allá de la separación y distribución del poder; establecieron la necesidad de que las distintas ramas actuaran concertadamente para alcanzar sus objetivos y se requiriera consenso para los cambios de gran importancia.

(continuará)

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

PROFESIONALES

CONTABILIDAD IMPOSITIVA

Dr. Ricardo Delanian
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.

ABOGADOS

Dr. Juan Carlos Merdianin
Abogado
Rondeau 578 T.E.

H. Yrigoyen 1426
T.E.: 795-3836/8838
Florida
Vicente López

APOLO XII

- Escapes Deportivos
- Equipos Originales

MAXIMA SEGURIDAD Y CONFIABILIDAD
20 AÑOS AL SERVICIO DE VILLA URQUIZA

Pensamientos de libertad

Los frutos de la independencia

Gobierno limitado, libertad personal, libre comercio y actividad voluntaria

Por Clarence B. Carson

El Dr. Clarence B. Carson es especialista en la historia intelectual norteamericana. Este artículo fue reimpreso en el Volumen 34, N° 9 de The Freeman, Septiembre de 1984, con la debida autorización y extralado de la serie del autor que se está preparando con el nombre de "A Basic History of United States".

La Constitución de los Estados Unidos de 1787, fue la culminación de una década de elaboración en los estados y para los Estados Unidos. La culminación de antiguas tradiciones. Para unos, de la tradición británica de contar con declaraciones y garantías escritas de los derechos y libertades. Para otros, de la tradición colonial de que los gobiernos actuaran de acuerdo con cartas constitucionales. Y para otros aún, la consecuencia de aplicar la práctica judeo-cristiana y protestante de apelar a la exactitud de la palabra escrita. La Constitución dio lugar también a la concreción fructífera de la filosofía de los derechos naturales. La doctrina de los derechos naturales, que tuvo un papel preponderante como justificación de la revolución contra la administración británica, sirvió como base para proteger los derechos y liberar al pueblo durante la independencia mediante leyes justas.

Es decir, la libertad fue el gran movilizador de esos

años. El deseo de preservar y extender sus libertades, movió a los patriotas a separarse de Inglaterra obteniendo la independencia, y a establecer sus propios gobiernos. La labor para redactar la Constitución en esos años, estuvo animada por la determinación de establecer la libertad con mayor firmeza. Por supuesto, quienes participaron en esas actividades se hallaban inspirados por una gran variedad de motivos, desde los más nobles hasta los más comunes y a veces bajos, como suele suceder. Pero lo que los caracterizaba, sin duda, fue la decisión constante de establecer y afirmar la libertad.

GOBIERNO LIMITADO

Los fundadores pensaban que para que el pueblo tuviera libertad y gozara de sus derechos, los gobiernos debían tener poderes limitados y con facultades restringidas a áreas específicas. Creían en la necesidad de un gobierno, por supuesto. Es necesario porque, sin él, los hombres emplearían la violencia unos contra otros, los más fuertes dominarían a los más débiles, los más inteligentes se aprovecharían injustamente de los demás; prevalecería el desorden. O para decirlo de otro modo, el hombre es una criatura imperfecta y debe estar sujeto a limitaciones que le impidan perjudicar al prójimo. Sin embargo,

los gobiernos se componen de hombres también, y a los que gobiernan se les otorga un poder especial sobre los demás. Es fundamental, por lo tanto, que el gobierno esté limitado y restringido. Si los hombres fueran ángeles, señaló Madison, no tendrían necesidad de un gobierno. Y si tuvieran ángeles como gobernantes, no sería necesario limitar su poder. Pero éstas no son condiciones predominantes: existen hombres fáciles a ser gobernados y hombres imperfectos para gobernar a aquéllos. Siendo así, ellos consideraban que el gobierno debía ser limitado.

Por cierto, es probable que no haya existido jamás un pueblo más celoso de sus derechos ni más consciente de los peligros que implica para ellos un gobierno, que el pueblo norteamericano de fines del siglo XVIII. En los documentos de ese período, abundan las advertencias sobre los riesgos del poder absoluto o irrestricto de gobierno.

John Dickinson declaró que, según su convicción, "todo ser humano libre debe vigilar incesantemente y estar alerta frente a cada medida que signifique un aumento del poder que se ejerce sobre él". Thomas Jefferson sostenía que "el progreso natural de los hechos hacía sucumbir la libertad ante el avance de los poderes gubernamentales". John Adams le escribió, en 1877, a Thomas Jefferson, para felicitarlo porque el estado de Virginia había logrado cubrir su cuota para la Continental Army (Ejército Continental) sin recurrir al subsidio, ya que consideraba que el subsidio "es una medida peligrosa que sólo debe adoptarse en casos de necesidad extrema, aún tratándose de gobiernos populares". Adams había observado, decía, que los reyes reclutaban ejércitos de esta manera, como medio para concretar sus propias ambiciones. El poder era el riesgo, no sólo la forma de gobierno, según Richard Henry Lee. El pensaba que

efectos en un rey que en la nobleza o en el populacho. La experiencia de la humanidad ha demostrado la tendencia al abuso del poder. Por lo tanto, es tan necesario defender a un individuo contra los abusos de la mayoría, en una República, como del rey, en una monarquía".

Los riesgos de tener un gobierno, fueron analizados cuidadosamente en la Convención Constituyente. Por ejemplo, Rufus, de Massachusetts, se opuso a establecer una fecha para que el Congreso se reuniera todos los años porque él "no podía pensar que sería necesario realizar una reunión todos los años. Uno de los grandes vicios de nuestro sistema fue el de legislar demasiado. Roger Sherman quería que el Presidente fuera absolutamente dependiente del Congreso ya que "la total independencia del Poder Ejecutivo..." constituía, en su opinión, "la esencia misma de la tiranía...". Benjamin Franklin se oponía al pago de salarios para los miembros de la rama ejecutiva porque, decía, "hay dos pasiones que tienen una influencia poderosa en los asuntos humanos. Estas son la ambición y la avaricia; el amor al poder y el amor al dinero. Por separado, cada una de éstas tiene una fuerza enorme para impulsar a los hombres a la acción, pero juntas... en el mismo objeto,

producen en la mente los efectos más violentos. Ponga delante de los ojos de ese tipo de hombres un cargo de honor que represente, al mismo tiempo, una oportunidad de lucro y éste moverá cielo y tierra para conseguirlo". James Madison señaló los riesgos del dominio irrestricto de la mayoría: "Siempre que una mayoría tiene un interés o pasión en común", dijo, "los derechos de la minoría corren peligro".

Este conocimiento de los riesgos del poder gubernamental, conciencia que se agudiza por la historia del abuso de esos poderes a través de los años, proporcionó el marco para el establecimiento del gobierno limitado en los Estados Unidos de Norteamérica. Esto fue lo que los impulsó a separar los poderes del Estado en tres ramas -la legislativa, la ejecutiva y la judicial- a dividir la legislatura en dos cámaras, a otorgar a los estados un control sobre el gobierno a través del Senado, y a distribuir el poder entre el gobierno federal y los estados. Pero los fundadores fueron más allá de la separación y distribución del poder; establecieron la necesidad de que las distintas ramas actuaran concertadamente para alcanzar sus objetivos y se requiriera consenso para los cambios de gran importancia.

(continuará)

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

PROFESIONALES

CONTABILIDAD IMPOSITIVA

Dr. Ricardo Delanian
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.

ABOGADOS

Dr. Juan Carlos Merdianin
Abogado
Rondeau 578 T.E.

H. Yrigoyen 1426

T.E.: 795-3836/8838

Florida

Vicente López

APOLO XII

- Escapes Deportivos
- Equipos Originales

MAXIMA SEGURIDAD Y CONFIABILIDAD
20 AÑOS AL SERVICIO DE VILLA URQUIZA

ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Երկրորդականի Շրջամաւարտներ, կ'երեւան մասն ծնողներ եւ աշխն՝ Հ.Բ.Ը.Մ.ի ատենապետ Պրն. Անդրանիկ Էֆենան:

Մարի Մանուկեան կրթական Հաստատութեան, Նախակրթարանի եւ Երկրորդականի աւարտական կարգերու, ամառվերջի հանդէսը տօնակեցանք շուքով, Շաբաթ, 28 Նոյեմբերի ժամը 18ին, Հ.Բ.Ը.Մ.ի Միութեան Ալեք Մանուկեան շէնքի շրջ դետնայարկի սրահին մէջ, հովանաւորութեամբ՝ Արժանթինահայ Թեմի Առաջնորդ՝ Գերբ. Գրիգորիս եպս. Բունիսթեանի:

1000է վեր խուռնեցած բազմութիւն մը ուսուցիչներ, շրջանաւարտ եւ թերաւարտ աշակերտներ, ծնողներ եւ մասնաւոր հիւրեր, կանուխէ լեցուցած էին արդէն ընդարձակ հանդիսավայրը:

Ուումը մը աշակերտներ բնակարարացան եւ իրենց կռակներուն վրայ դրուած, գունաւոր տառերով կարմեցին քաղթիւրէն «Քարի եկաք» ժողովանքը:

Այլա՛ յոտնկայս, եւ կատարեալ կարգապահութեամբ, ներկաները ունդիւրեցին Արժանթինի եւ Հ.Բ.Ը.Մ.ի զոյգ քայլերդները:

Նախակրթարանի աշակերտները, պարի իրենց տիպար եւ դուռնաւոր հաղուստներով, ղեկավարութեամբ պարի ուսուցչուհի՝ Մարկարիթա Թորգեանի եւ ձօք Թորիկեանի, վայելչութեամբ կատարեցին հայկական աւանդական պարեր: Մինչ՝ Տիկ. Տիանա Սարաֆեան, մեկնեց հայ եւ տեղական երգեր: Բոլոր երգիքներն այ արժանացան հանդիսականներուն ջերմ ծափահարութիւններուն:

Բազմութիւնը, հանելթօրէն անակնկալի եկած, երգէ երգ, լսեց, նախակրթարանի Տրդատական կարգի կողմէ մի-

ջարկանուած, հաստատութեան վերաբերող հրաժեշտի խօսքերը:

Ետոյ կ բնակրուեցան Նախակրթարանի խնամակալուհի՝ Տիկ. Պրնուհի Էմիրեան, Հ.Բ.Ը.Մ.ի պատուոյ նախագահ՝ Պրն. Հայկ Էմիրեան, Հ.Բ.Ը.Մ.ի վարչութեան ատենապետ Պրն. Անդրանիկ Էֆենան, հաստատութեան տնօրէններ՝ Տիկ. Նոյէմի Զուրմէնթէլ, Պրնեք.

ցաւ բնակ հրաւիրելով Առաջնորդ Սրբազանը, Երկրորդականի խնամակալուհի՝ Տիկ. Տորիս Զըննոցեան, Հ.Բ.Ը.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ՝ Պրն. Յովսէփ Ետեմեան, Պրն. Անդրանիկ Էֆենան, հայերէն բաժնի տնօրէն՝ Պրն. Գէորգ Մարաշեան եւ քաղթիւրէն բաժնի տնօրէն՝ Պրն. Ատուֆ Գուլմուսան:

Պրն. Գէորգ Մարաշեանի

Գէորգ Մարաշեան եւ Ատուֆ Գուլմուսան:

Տիկ. Նոյէմի Զուրմէնթէլի նախակրթարանի Տրդատական կարգի նարտասանած հրաժեշտի, ուղերձն ետք, ընթերցումը կատարուեցաւ «Լաւազոյն ձիգերու», սպաներէնի «Լաւազոյն ջանասիրութեան» եւ «Լաւազոյն ընկեր» մրցանակներուն, որուն յաջորդեց նախակրթարանի 23 շրջանաւարտ աշակերտներու վկայականներուն բաշխումը:

Երկրորդական բաժնի հանդիսակատարութիւնը բացուե-

խօսքերը ստեղծեցին մեծ խանդավառութիւն եւ յուզում: Արդէն այս գեղեցիկ ու հանդիսական մթնոլորտը հասած էր իր գագաթնակէտին, երբ արահին յառաջանալով դէպի բնակ բարձրացան երկրորդականի 24 շրջանաւարտները, իւրաքանչիւրը իր հօր կամ մօր թեւը անցած:

Զերմ, բուռն ու երկա՛ր ծափահարութիւններ ընդունեցին այս յիշատակելի յուզիչ տեսարանը:

(Շաբ.ը 15րդ էջ)

ԳՈՐՏՈՊԱ ՀԱՄԱՌՈՏ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Տիկ. Սոֆիա Ժ. Փափագեան Ուսուցչուհի

Մելիսէ Ասիկեան

Նարայիա Սուգիասեան

Սիլվիա Զաքեան

Անահիտ Համբարձումեան

Վալերիա Էրեսեան

Մարսելո Սիմոնեան

Պրն Գոմպիսիսեան

Սերխիո Պալքեան

սաւանդեան Պրն. Ռոյի Թորոսեան եւ Տէր Աւետիս Բէնյ. Թորոսեան:

Այս տարի եւս դպրոցի հոգաբարձութիւնը յանձն առաւ զաղութային միութեան վարչութիւնը, խորհրդատու ունենալով զաղութիւն հոգեւոր հովիւը: Հայ դպրոցի ուսուցչուհիները՝ արդի մանկավարժական սիստեմներուն եւ լեզու աւանդու մեթոտներուն ծանօթացնելու նպատակով Փրոֆ. Լէոնորտո Զիւմի-Մելո պարբերաբար այցելեց հայ դպրոց եւ տեղւոյն վրայ զործնական թելադրութիւններ եւ զօրոյցներ ունեցաւ ուսուցչական կազմին հետ:

Տարւոյս Յուլիս եւ Հոկտեմբեր ամիսներուն՝ ուսուցչական կազմը յաջորդական երկու ատիթներով մասնակցեցաւ ՀՕՄ-եան Պուէնոս Այրէսի կեդրոնին կազմակերպած սեմինարին: Մեր դպրո-

(Շաբ.ը 15-րդ էջ)

ՏԱՐԱԾԵԾԷԷ
«ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»
ՇԱՐԱԹԱԹԵՐԹԸ

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ

Ս.Դ.Հ.Կ.-ի

100 ԱՄԵԱԿԸ

Պուենոս Այրեսի Հնչակեան Կուսակցութիւնը ընտրած էր Հայաստանի խորհրդայնացւած նուիրական ՅՐԴ տարեկանը, տօնելու համար իր Միջոցներ 100-ամեակը, պատմական զեղեցիկ զուգարհ-պոթիւն մը ուր տօնուեցաւ հաւե Շարժում Մշակութային Միութեան Երդը եւ Շարժում Եարայեցիներին 50րդ ամեակները:

Հանդիսութիւնը տեղի ունեցաւ Միսերիքորտային ընթացիկ Թատրոնարանին մէջ, Կիրակի, Նոյեմբեր 29, ժամը 21ին, հովանաւորութեամբ՝ Արժանիքիհաշայ Թեմի առաջնորդ՝ Գեղը: Գրեզորիոս Եպս. Բունիաթեանի, եւ հայապատկանութեամբ՝ Պրն. Միհրան Աւագեանի:

Խօսակները՝ Հերմինա Ազիւնեան եւ Գլաուկոյ Կակոսեան, վարագործին ետեւէն եւ փոխիփոխ կը հաղորդէին հանրութեան, ազգային տաք լուծով տողորուած, զեղեցիկ պատգամներ եւ այսպէս մինեւ. որ զեղարուեստական յայտագրին բացումը կատարուի:

Միեւնոյն ձեւով, առանց յայտնուելու հանդիսականներուն, երկու սիրուած, ժողովրդական եւ վարպետ երգիչներ՝ Յարո Բուրեան եւ Արթուր Գուլյումեան, միասին քնդացուցին, զօրաւոր ու հոյակապ ձայներով, Ս.Դ.Հ.Կ.-ի քայլերը՝ ՀՀԽՍՀ-ում երկիրը, խելով յափշտակած բազմութիւնէն, բուն ծափահարութիւններ:

Գեղարուեստական յայտագրին առաջին մասը, խորունկ ու վաւերական ապրումով կատարեց Արթուր Գուլյումեան, որ արժանացաւ յաջողական պիսերուն:

Ապա՝ Շարժում Մշակութային Միութեան անունով, Կիտիա Ա. Միսիքեան իր արտասանած բացման խօսքէն ետք ընծ հրաւիրեց օրուան բանաստեղծ Պրն. Մանուէլ Արամեանը, որ կուտ եւ զեղեցիկ խօսքերով բրաւ Ս.Դ.Հ.Կ.-ի պատմականը, շնորհով անոր խաչային եւ զործունէութեան անշեղ հայրենասիրական բը-

նոյթը, նաեւ խօսեցաւ հայ մամուլի դժուարին առաքելութեան մասին: Նիւթական զոհողութիւններուն ու զըրկանքներուն շուրջ: Ներկաները ողջունեցին իր պատգամը զրականորէն:

Բեմ բարձրացաւ Պրն. Միհրան Աւագեան, եւ նախքան խօսք առնելը, ստացաւ Պրն. Կանիմեանէն՝ Ուրուկուայի Ս.Դ.Հ.Կ.-ի անունով, զեղեցիկ յուշամատեն մը: 115.000 տարին նուիրատուութիւնէ մը ետք՝ օրուան նախադէր ունեցաւ յուշիչ եւ զեղեցիկ ելույթ մը: Իր պարը ու յստակ, առանց ցուցադրութեան, արտասանած երկու խօսքերը. «...Գաղափարի պարզ գիմուտը մըն են...» եւ «ակնարկելով նուիրատուութեան. «...պարտականութիւնըս է որ միայն կը կատարեմ...», շատ աւելի հաղորդական եւ շատ աւելի ընդունելի էին քան թէ պերճաբոս ու մանուածապատ, եւ մանաւանդ զործնական որեւէ օգուտէ զուրկ ճառեր: Արդարեւ՝ օրուայ տիրապետող ազգային հանդիսացաւ այս ազգայինի մօտեցումը, եւ շատեր իրարու հարց տուին ըսելով՝ երամի թէ, ի բացառեալ ծանօթ եւ ազգօգուտ մեծ դէմքերէ, Ազգիս բոլոր գաւակները, որոնց բախում ու միութեամբ ծալում են, օրինակ առնելով՝ անցնէին Ազգի մասնաշրջան գործին միեւնոյն գործնական ու վեհ ոգին:

Յայտագրին՝ ազգային յեղափոխական երգերու երկրորդ բաժինը վարպետութեամբ կատարեց Յարո Բուրեան: Մեզմէ ո՞վ չի ճանչնար այս տաղանդաւոր երգիչը: Ան՝ ինքզինք զերազանցեց այսօր. տիրապետեց իր բեմական զեղեցիկ ներկայութեամբ, շարժումներու վայելչութեամբ եւ հայերէն մաքուր ու սահուն առողջանութեամբ:

ձօխ էր իր երգացուցակը, մանաւանդ հարստացած՝ բա-

(Շարք 15-րդ էջ)

ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

67-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐԶԸ

Արթուր Գուլյումեան եւ իր մուգափնումը:

Երկուշաբթի, 30 Նոյեմբեր, ժամը 21:30-ին, մեծ շուրջով ու փառաւոր կերպով տօնուեցաւ, Boulogne Sur Mer 549-ի Թիւ Մէկ Սրահ-ին մէջ, Սովետական Հայաստանի խորհրդայնացման ՅՐԴ տարեդարձը:

Այս նուիրական թուականին յիշատակութեան ձեռնած՝ զեղարուեստական հոյակապ ձեռնարկը կազմակերպած էր «Ուեկոյուիմի ժողովուրդական ծանօթախումբը» զեկափարութեամբ՝ Պրն. Գարուս Փոլաթեանին, որ հանդէսը բացաւ հրաւիրելով ժողովուրդը, յոռնկայ, երգելու Արժանիքի եւ Ս. Հայաստանի զոյգ քայլերգները: Սրահը՝ զարդարուած եր-

կու երկրներու զոյներով եւ խորհրդանշաններով, խորհրդաւոր երեւոյթ ստացած էր:

Գեղեցիկ միջնորդս մը մէջ՝ խօսք առնելու Պրն. Նեաթուր Վիսնիթէ եւ Սովետ Միութեան, Արժանիքի մէջ փոխ-հիպատոս՝ Պրն. Յարութիւն Վերմիլեան, որ տալանով վերջերս նոր ստանձընած էր իր պաշտօնը:

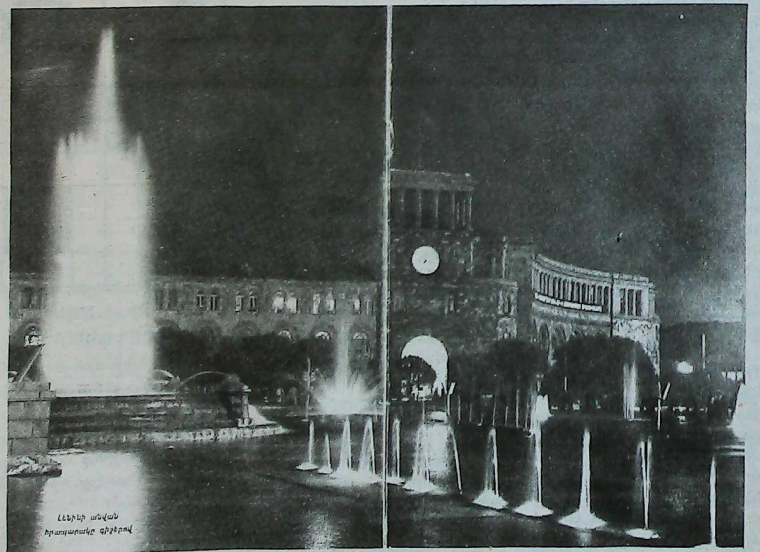
Արթուր Գուլյումեան եւ իր նուագախումբը քնդացուցին հայրենասիրական որակաւոր երգեր: Երգացուցակը ընտիր ու ճոխ էր եւ հանդիսականները այնքան խանդավառուած էին որ, կարծես իրենց ալ երգչախումբին ըլլային, ապրումով կը մասնակ-

ցէին երգերուն: Միւս կողմէ՝ «Գայանէ» պարայտումը՝ Հայ Մշակութային Միութեան (UCA)՝ իր պարերով ղեկավարութեամբ՝ Փրոֆ. Ալիսիա Անդրէասեան-Զօյաքեանի, հասցուց «Եկեղորականացած» ուրախ միջնորդը իր զազաթին:

Հանդիսականներու խորունկ ըզմութիւնը՝ որ կը բաղկանար գլխաւորաբար կրօնական, մշակութային, քաղաքական, զրաւոր եւ բանաւոր մամուլի եւ այլ կարեւոր անձնաւորութիւններէ՝ մեկնեցաւ ուրախ եւ մեծ զոհունակութեամբ պարուրած:

Սովետ Միութեան Արժանիքի մէջ Փոլս - Հիպատոս

Լեռնի տակաւ Երազարտը զիջողով

Su café molido
al gusto oriental

Gran Visir

Boedo 510.
T.E.: 97-4763

ՓԱՌԷՔԵԶ

ՎԵՐԱԾՆՈՒԱԾ ՀԱՅՐԵՆԻԷ

29 ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ ԱՌԹԻՒ

Հայրենմիքի խորհրդայնացումը տարի մը եւս բոլորեց: Արդ, 87 տարիներ կը բաժնեն մեզ այն բուսականներ, ուր փիզիկական կործանմամբ եզրը հասած երկիր մը ու ժողովուրդ մը, ինկաւ կեանքի ապահովութեամբ յուսարար անապարհ, կապեց եւ բուծեց իր անհաշի վերերը, շինեց ու կառուցանեց, միջին եկաւ մեր օրերուն, որպէս պետութիւն՝ Խորհրդային Համարապետութիւններու համատեղութեամբ մէջ:

Հազիւ քանի մը օրեր կը բաժնեն ինձ այն պահէն, ուր հրաժեշտ առի սեփական աչքերովս տեսած ու ապրած այդ մոլորական հողաշերտէն, որ Հայաստան կը կոչուի, եւ դեռ իմ մէջ թաքնուած մնացած ապրումներ, որոնք հոգեկան ու բարոյական հիմք ունին առաւելապէս, քան ա՛յն ինչ որ շուրջակային ու տեսանելի է, հաւատարմութեամբ որ շուրջակային ու տեսանելի է՝ եմ անշուշտ, իսկական հիմքը հոգեկանին ու բարոյականին:

Կշռադատելու համար ընձուածը, պայման է նահանգ մը ընել դէպի մեր մտաւոր անցեալը, մտքի քննարկ, եւ ընել բաղդատականը, առանց իշնալու զգացական գիշումներու յորձանուտին մէջ, ուր ընդհանրապէս կրնանք կորսնցնել մեր յստակատեսութիւնը, դատողական հաստատարկչութիւնը: Տարբեր մշակութիւն ունի մեր ներկան, երբ նկատի առնուի այն դժուար պայմանները, զորս ստիպեցանք յաղթահարել երկար տասնամեակներ: Այդ սամբ ոչինչէն: Մեր դիմաց փակ էին մնացորդ բոլոր յոյսի դռները: Կարելի՞ էր վերընցիւման հրաշքը ապրիլ, ամերկայի եւ ահաւոր կոտորածներէ յետոյ, որոնք մեր մարդկային համայնքին գրեթէ կէսը խլեցին, աստանդական խեղճներու վերածելով արեւմտահայութեան մնացորդացը:

Ու պատահեցաւ այդ հրաշքը: Հողը, որուն կարօտ էինք, վերջապէս ունեցանք մեր ոտներուն տակ, որը եղաւ սնուցիչ ուժն ու կարողութիւնը մեր բազմաշարք ժողովուրդին: Անոր գոյութեամբ հետ, ոչ միայն հայրենամարմակ ժողովուրդը այլ նաեւ արեւմտահայ սփիւռքը լեցունեցաւ կենսունակութեամբ եւ հատուտով, որպէս դարբերու անցելու ունեցող ազգ:

Արդարեւ, միայն խաղաղ կեցութեամբ մը մէջ կարելի պիտի ըլլար այսօր կարմ ժամանակամիջոցի մէջ մեր ունեցող մը ստեղծել ոչ

միայն գիր ու գիրքի այլ նաեւ, եւ յատկապէս, գիտութեամբ եւ արուեստներու աշխարհէն ներս, ու տուիմք ապացոյցը թէ մենք դեռ կը մնայինք արդար ժառանգորդները հիմն վաւերութիւն մը որ բաղուած մնացորդ էր փոշիներու տակ:

Մեր փոքր Հայաստանի պետական Համալսարանի տասնմեկերորդ ֆակուլտետներուն մէջ ոչ միայն հայրենի այլ նաեւ զանազան երկիրներէ եկած աշակերտներ գիտական բարձրագոյն ուսում կը ստանան, եւ պետութիւնը անոնց համար հաստատած է համարակցարաններ եւ կը հոգայ անոնց ունեցիլը:

Իսկ խաղաղ կեցութիւնը մեզ համար կարելի էր, -Այդ օրերու տիրող անորոշութեամբ պայմաններու մէջ- մասնակից դառնալով այն մեծ ընդհանրութեամբ, որուն կը մնացած հաստատարիմ անդամներէն մէկը, որպէս իրաւատէր մեր սեփական հողերուն, որպէս հաստատարկից նաեւ իս. Միութեան լաւ կամ վատ օրերուն:

Այսօր, ժողովուրդներու մեծագոյն հոգը կը կազմէ հողի եւ կեանքի ապահովութիւնը, որոնք, ինչպէս միշտ վերահասարակութեան ենթակայ են միջազգային բեմի վրայ գոյութիւն ունեցող տնտեսական սանդղակներով:

Բաւական է հայեացք մը նետել երկրագունդին տարածքին, ու պիտի չուշանանք տեսնել պայտաններու վերածուած անկիւններ, որոնք տարիներու հնուութիւն ունին եւ դեռ լուծում չեն գտած: Եւ այս վիճակը երբեք չի նպաստեր աշխարհի խաղաղութեան:

Հայաստան ինքնապաշտպանութեամբ մտահոգութիւնը չունի: Իր սահմանները ուրեմն, փոքր չեն, այլ կը տարածուին քաղաքի միջին քաղաքի միջին քաղաքի վրայ:

Անկասկած, պատշաճ համդիտութիւններով տօնուեցաւ 29 Նոյեմբերին՝ իր խորհրդայնացման 67րդ տարին, ժողովրդային խանդավառ մասնակցութեամբ, որուն համար երեսանը կրկին վերածուած է հսկայ բաւարարման մը, ինչպէս սովորական է յատկանշական բուսականներու:

Կը մտքեմք յարիւնդական խաղաղութիւն համայն աշխարհի, այլ մամուլով մեր փոքրաթիւ ժողովուրդին, որ իսկապէս կարօտ է երկարաժամկետ համագիտի եւ շինարարութեան:

Վ.Ա.

Երեքշաբթի, Դեկտեմբեր 1, ժամը 19-ին, Մարտարապատի խմբագրութիւնը ընդունեց Ս. Դ. Հ. Կ. ղեկավարներ՝ Պրն. Միհրան Աւագեան եւ Մանուէլ Աղամեան, որոնք ընկերակցած էին Պրն. Պողոս Մարգարեան (Շարժում Մշակ. Միութեան վարչական) եւ Պրն. Արամ Տոնիկեան:

Լոնտոնարական մեծապատիւ հիւրերը, որոնք մայրաքաղաքը ժամանած են ի մասնաւոր

Ս. Դ. Հ. Կ. 100 Ամեակի առթիւ շինուող կարծիքներ փոխանակելու մեր խմբագրութեան հետ սիրողութիւն, ինչպէս նաեւ բոլոր Հայ գաղթածասներու, ապագայի գործերուն, դժուարութիւններուն եւ մեր տանհոգութիւններուն շուրջ, շատ լաւ տպաւորութիւն ձգեց իրենց վրայ Արժանութիւնահայ պատգամի հայտարար, ազգապահպանման եւ անշեղ ու անսակարկ հայ

բնասարկութեամբ բնորոշուող, աշխույժ կեանքն ու գործունէութիւնները: Ականաւոր հիւրերը ունեցան Մարտարապատի Տնօրէն Ընկ. Միհրան Մարաֆեանի հետ հաճելի, շատ սիրալիր, զրպական եւ օգտակար խօսակցութիւն եւ մեկնեցան խորին շնորհակալութիւն յայտնելով պատասխանատուներուն:

«ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»

ՊՈՒՆԵՆՈՍ ԱՅՐԵՍ

ՍԵՂԱՆԻ ԶԱՐԴԱՐՈՒԵՍԻ ՑՈՒՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Երկու օրերու, 18 եւ 19 Նոյեմբերի ընթացքին, արուեստասէր բազմութիւն մը եկած էր Նոր Մարաշի հանգիստարարահր զիտելու, հոն ցուցադրուած ծաղկազարդ սեղանները:

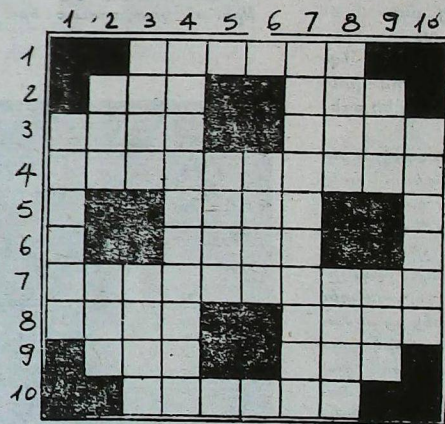
Տիկնաց Թանձախումբի կազմակերպած այս ձեռնարկը, որուն կը մասնակցէր Զիչի (Chichi) աշխատանոցը, արժանացաւ ընդհանուրին հիացման:

Արուեստագէտի թէ՛ աջքին եւ թէ՛ մանաւանդ հոգիին չի վերաբեցան պարզուած սեղաններէն բխող, պատշաճ ու գեղեցիկ գոյներու ուրախ վիճակները, բարձր ոգով, նուրբ ճաշակով եւ յարմար ընտրութեամբ ստեղծուած Համադրութիւնները՝ ուր կարելի էր գտնել բազմապիսի արարողութիւններու -կնտնը, մկրտութիւն, հաղորդութիւն,

արծաթեայ յորելան, Ս. Նուրեհ եւ այլ պարզանքներ շնորհչուած՝ հոյակապ պատկերացումներ:

Արուեստը, իր բոլոր մեկնութիւններով, եւ մանաւանդ ծաղիկներու զարդարութեամբ, կատարելապէս ընդլուծուած՝ սեղանի սպասներու եւ անօթներու նրբին ընտրութեան արուեստին, յաղթանակած էր այս ցուցահանդէսին:

ԽԱՉԲԱՌԹԻՒՆ

«ՈՒՆ» ՄԵԿ ԳԻՐ ՀԱՇՈՒՆԵԼ
ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ

1.- Ծանրաչափ: 2.- Ապակեանութիւն - կախարհ: 3.- «Կարենալ» բալէն 4 գիւր - սեպ: 4.- Ուռ: 5.- Նառնաչիթ արար: 6.- Իբր թէ գոյութեան արդէնք կը հանդիսանայ: 7.- Մեղադրել: 8.- Ուլէն ձախ՝ պատարագ - վճարելու: 9.- Կենդանիին կը հրամայուի բայց ոչ... մարդուն - ան: 10 Կանչիւն բառէն՝ ռառ:

ՈՒՂԱԿԱՅԵԱՑ

1.- Լեարդի գեղ: 2.- Բոյն - կ'ըսուի թէ վախէ... կը բռնուի: 3.- Իրար խառնուած «բարդ»: 4.- Իստի: 4.- Բաւակահատի թիւրախ: 5.- Փնջաձու, թթուաչաւուր: 6.- Կ'ուզենք բայց չեն հետեւիր: 7.- Մեծ կրօնապետի տրուած տիտղոս: 8.- Վարպետ - Անուշ օֆերայէն անուն մը: 9.- Ցրուած ուղի - հնարք: 10.- Պնդեցնելու:

ԼՈՒԾՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԹԻՒՆ 7 ԽԱՉԲԱՌԹԻՒՆ

Հորիզոնական

- 1) Ատուածաշունչ
- 2) Պարոյր Սեւակ
- 3) Ապ - լիւ - բա
- 4) Տոկա - ցանկ
- 5) Ուտակ - ուհաի
- 6) Կարե - ամիզ
- 7) Ներածել
- 8) Ալպանիա
- 9) Լ - Լ
- 10) Նուրբ
- 11) Աղասի
- 12) Սիրուն
- 13) Ա

Ուղղահայեաց

- 1) Ապա
- 2) Սպառնակ
- 3) Տար - ստանալ
- 4) Ուռ - կարել - նա
- 4) Այլակերպ - ուղի
- 6) Ծրի - աւ - բարա
- 7) Ասացուածն - իստ
- 8) Ծե - ահմեի - սիւն
- 9) Ուռ - նակալ
- 10) Նարկիզ
- 11) Զիւ

ՎԵՀԱՓԱՌԸ ՊՈՍՏՈՆԻ ՄԷՋ

(Ծար. Թրդ էջէն)

«Երբ եմ»։ Ահա այդ «վկայու-
թիւն» է որ կը բերեն մեր երկ-
րէն, ուր կրօնական հաւատքը
հետզհետէ մեր վերադարձումը
պատճառէ Երկրի, մոյնիսկ ե-
րկրասարդութիւնը Աւետա-
րանի մէջ մեր ճշմարտութիւն-
ները կը փնտռէ։ Ճշմարտու-
թիւններ, որոնք կը լուսաւո-
նեն մեր հոգեւոր եւ բարոյա-
կան կեանքը, որովհետեւ,
մարդկութիւնը կարօտ է այդ
բարոյական սնունդին, որ-

պէսզի մարդոց կեանքը դառ-
նայ աւելի ներդաշնակ եւ հա-
ւասարակշռուած»։

Փեհափառը աւարտեց իր
խօսքը ըսելով որ «Այս աշ-
խարհին մէջ հայ ժողովուրդը
քրիստոնէական առաքելու-
թիւն մըն է», եւ թէ «ահա 17
դարերէ ի վեր մենք այդ առա-
քելութիւնը ունինք բարձր
պահելու Ս. Գրիգոր Լուսա-
ւորչի ձառքի եւ հայ հաւատա-
ցալի անունը»։

ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ Ս. ՅԱԿՈԲ ԿԵԴՐՈՆԻՆ ՄԷՋ

Հինգշաբթի, երեկոյեան
համը 8-ին, ժողովրդային
ընդունելութիւն յայտարար
մը, տեղի ունեցաւ Ուտթըր-
թաւին Ս. Յակոբ Մշակու-
թային կեդրոնին մէջ, ուր ժո-
ղովուրդը փութացած էր ժա-
նանակէն առաջ լեցնելու հըս-
կայ սրահը եւ նախասրահը։

Վեհափառը, միշտ իր եկե-
ղեցական եւ աշխարհական չը-
թափուածով մուտք գործեց
հրաշքով բեմը։

Բացման խօսքը կատարեց
Վեհափառը ընդունման Նիւ
Ինկլիստի Յանձնախումբի Ա-
նձնակազմի Տղթ. Զ. Տէմիրճեան։

Սրտան հանդիսավարն էր
Դատարար Ճան Նաճարեան,
որ յանուն Նիւ Ինկլիստի ծը-
խականներուն բարի գալուստ
մարտնչեց որ Արեւելեան թեմին
մէջ եւ անոր համար կրնայ ըլ-
լալ միայն մէկ Առաջնորդա-
րան, մէկ Առաջնորդ եւ մէկ
Կաթողիկոս ի էջմիածին։

Իր սրտի խօսքը ըրաւ Մեսե-
լուէն Նաճարեան խորհրդա-
րանի նախագահ Ճորճ Քը-
վրեան, որ ըսաւ. «Ես շատ
շատ հպարտ եմ այսօր հոս ըլ-
լալու համար, ըլլալու համար
ամերիկացի մը, եւ մասնաւո-
րաբար՝ հայ մը։ Եւ ոչ միայն
ամերիկացիները հպարտ են
Ձեզմով եւ իրենց եկեղեցիով,
այլ նաեւ ամերիկացիները, ո-
րոնց գրեթէ բոլորը Հայաս-
տանի բարեկամներ են»։ Քը-
վրեան յոյս յայտնեց նաեւ
որ Վեհափառը իր կրկին անգամ
կ'այցելէ Ամերիկա։

Երկրորդ խօսքը ըրաւ Մ. Փո-
թա-Առաջնորդ Պարեոն Մ.
Վրդ. Երեցեան ըսաւ թէ Վազ-
գէն Ա. Կաթողիկոսի անձին
մէջ ժողովուրդը կը տեսնէ
մեր ամբողջ պատմութիւնը,
սկսեալ առաքելութենէն, Ս.
Գրիգոր Լուսաւորչիէն, մին-
չեւ Նարեկացիին, Ներսէս Շը-
նորճալիին, բոլորին հարազատ
ժառանգորդը։

Առաջնորդ թորգոմ Արք.
Մանուկեան նախ անդրադար-
ձաւ Վեհափառի առողջու-
թեան, ապա մէջբերեց Վեհին
մէկ խօսքը. «Որքան կ'երթամ
ժողովուրդիս, այնչափ իմ ա-

ռողջութիւնս իր տեղը կը
գտնէ»։ Հայրապետը իր այդ
հոգին իր մէջ աճեցուց եւ
զայն բաշխեց ամենուր որ գը-
նաց, ոչ միայն իր զաւակնե-
րուն այլ նաեւ ոչ-հայկական
չըջանակներուն, մինչեւ
Միացեալ Նահանգներու նա-
խագահը՝ որուն հետ ունեցաւ
հանդիպում մը՝ որ տպւորեց
մեր նախագահը իրեն մեր ժողո-

վուրդին, մեր պատմութեան,
մեր եկեղեցիին ներկայացու-
ցիչը, որ կուտայ իր օրհնու-
թիւնը Ամերիկայի նախագա-
հին, խնդրելով անկէ, որ ան
եւս քաջ ըլլայ. որ ան եւս ճշ-
մարտութիւններուն հետեւող
ըլլայ, որ ան եւս քաջութիւնը
ունենայ խաղաղութիւն բերե-
լու աշխարհին, մասնաւոր
ներկայ ժամանակներուն
մէջ»։

ՎԵՀԱՓԱՌԻՆ ԽՕՍՔԸ

Ապա Ամենայն Հայոց Կա-
թողիկոսը իր խօսքը ուղղեց
ժողովուրդին։ Հայրապետին
խօսքը անգլերէնի կը թարգ-
մանէր Գրիգոր Քէշի. Մազ-
սուտեան։ Վեհը ըսելէ ետք ե-
կեղեցւոյ մէջ իր խօսքը հոս
կ'ուզէ շարունակել, «իսկ սիր-
տը քանաւոր համար», շարու-
նակեց. -

«Ես հիւանդ չեմ (ծափահա-
րութիւններ), ըսաւ Վեհա-
փառը։ Թէեւ երբ Նիւ Եորք
ժամանած էր, կը տառապէր
ազդրացաւէ, «կը դժուարա-
ւայի քալել մոյնիսկ»։ Հինգ
օր հիւանդանոց մտաւ ետք,
հայ մասնագէտը՝ Տղթ. Յով-
սէփեան յանձնարարած էր 3-4
շաբաթ անկողին մտնալ։ Այ-
նուհանդերձ ինք նախընտրած
էր ժողովուրդին մէջ մտնել,
որուն ընդունելութիւնը իր
մէջ «արթնացում յուզումի
ալիքներ, եւ ինձ առողջաց-
նող ժողովուրդին ուրախու-
թիւնը եղաւ»։

«Ես անգամ մըն ալ համոզ-
ւեցայ որ, -շարունակեց Կա-
թողիկոսը-, հոգեկանմ ալ
կ'ազդէ եւ մարմնիմ առողջու-
թիւնը կը պատճառէ։ Ահաւա-

Ձախէն՝ Դատարար Ճան Նաճարեան, Պարեոն Մ. Վրդ. Երեցեան, Ներսէս Արքեպս. Պոզա-
պալեան, Վեհափառի ձախին՝ Թորգոմ Արքեպս. Մանուկեան, Նահանգին Խորհրդարանի
Նախագահ՝ Ճորճ Քըվրեան, Նաճարեան Վարդապետ, Փառէն Մ. Վրդ. Աւետիսեան,
Տղթ. Զարեհ Տէմիրճեան։

սիկ այսպէսով է որ ձեզի կը
ներկայանամ հիմա գրեթէ ա-
ռողջացած»։

«Իմ այցելութիւնը Միաց-
եալ Նահանգներ իր աւարտին
կը հասնի։ Պիտի տանիմ հետ
անգլիացի յիշատակներ եւ տը-
պաւորութիւններ։ Կը խորհիմ
որ ես ալ հոգեկան գոհունա-
կութիւն պիտի ապրիմ որ իմ
ուժերուս ներքին չափով պար-
տականութիւնս կատարեցի
այս երբորդ այցելութեան ա-
ռիթով։ Անկեղծ կ'արտայայ-
տուիմ ձեզի ըսելու համար
որ թեւ տարիքով քաւական
յառաջացած եմ եւ երբեմն
յոգնութիւն կը գգամ, սա-
կայն այդ բոլորը կ'անցնայա-
նան, արագ կերպով, եւ իմ
մէջ կը գգամ մեծ գոհունա-
կութիւն, որ կը կարողանամ
տակաւիմ իմ պարտականու-
թիւնը կատարել»։

«ԿՈՉ Կ'ՈՒՂՂԵՄ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ՍԵՐՈՒՆԴԻՆ, ՈՐ ՉՄՈՒՆԱՆ ՍՈՐՎԻԼ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵՋՈՒՆ»

«Հոգեպէս կը միջաբարուիմ
մանաւանդ, հաստատելով որ
մեր եկեղեցական կեանքը, ա-
մէն տեղ, լաւ կազմակերպը-
ւած վիճակի մէջ է եւ բուն իր
պատասխան կը ծառայէ, այս-
ինքն՝ հոգեւոր շինութիւնը
մեր հաւատացեալ զաւակնե-
րուն»։

«Նաեւ կիրակնօրեայ եւ շա-
բաթօրեայ դպրոցները, որոնք
գրեթէ ամէն տեղ, ծառայում
կերպով կը գործեն եւ սե-
րունդներուն կը ջանքն կրօ-
նական ուսում եւ դաստիարա-
կութիւն եւ հայերէն լեզուի ի-
մացում։ Անշուշտ առաւել ու-
րախութիւն կը պատճառէ ինձ
ամէնօրայ դպրոցները, որոնք
քաւական մեծ թիւով զարգա-
ցան վերջին քան տարիներու
ընթացքին ամբողջ Միացեալ
Նահանգներու տարածքին վը-
րայ։ Կը խորհիմ որ իմ
պարտքն է կոչ ուղղել ամէն-

քին, մանաւանդ երիտասարդ
սերունդին, որ անգլերէն լեզ-
ւի կողմէն չ'առնան նաեւ, ո-
րոշ չափով գտնէ, սորվի մեր
մայրենի լեզուն»։

«ՊԵՏԷ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՆԵՐ ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ ԱՄԵՐԻԿԱՍԻՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԷ»

«Ինձ համար միջաբարու-
թիւնս է տեսնել նաեւ, որ հո-
գեւորականներու մեր սե-
րունդ մը սկսած է աճել, որ-
պէսզի ապահովուի այս շրջա-
նի եկեղեցիներու եկեղեցա-
կան կեանքի ապագան։ Եւ
տակաւիմ այս ուղղութեամբ
կատարելիք աշխատանք շատ
կայ։ Ձեր թեմը, Արեւելեան
շրջանը մանաւանդ, կարիք
ունի 5-6, գուցէ աւելի, հոգե-
ւոր ծառայողներու։ Կը խոր-
հիմ որ մեր հոգեւորականներ
պէտք է պատրաստուի ամերի-
կածիմ երիտասարդներէ։ Այս
ուղղութեամբ հոգեւոր գործ
պէտք է կատարէ Ս. Ներսէս
Շնորհալի ձեռնարանը։ Եւ
տակաւիմ իմ քաղաքում է որ
անոնք, այդ ամերիկածիմ ե-
րիտասարդները մէկ - երկու
տարիով էջմիածին գամ զար-
գացնելու համար իրենց հա-
յերէն լեզուն, հայոց պատ-
մութիւնը եւ ընդհանրապէս
մեր ժողովուրդի մեր քաղաքա-
րան տաճարներու ծանր եւ
սուրբ քարերէն»։

«Հայկական քրիստոնեայ
հաւատքին արմատները եւ
գործիքները զգալու համար
անհրաժեշտ է, որ հայերը
տեսնեն կենդանի աչքով եւ
ձեռքով շոշափեն մեր պատ-
մական տաճարներու պատերը
եւ Ս. Սեղանները»։

«ՄԵՐ ՏԱՃԱՐՆԵՐԸ ՄԵՋԻ ԿԸ ՍՈՐՎԵՑՆԵՆ ԹԷ ՈՎ ԵՆՔ ՄԵՆՔ»

«Ես կը յիշեմ մի տանհիմզ
տարիներ առաջ, կարեւոր Օր-

թոտոս եկեղեցւոյ մը Պատ-
րիարքը այցելութեան եկաւ
Հայաստան։ Երբ միասին այ-
ցելեցինք Գեղարդայ վանքը,
պահ մը զարմացած, քաւա-
ցած մնաց եւ ըսաւ. «Հիմա ես
կը հասկնամ, ի՞նչ կը մշակու-
նէ Հայոց. եկեղեցի»։ Մեր
քաղաքապետը տաճարները
մերջնաբար եւ մեզի համար
եւ մեզի կը սորվեցնեն թէ ո՛վ
եմք մենք այս աշխարհին վը-
րայ»։

«Ինձի համար մեծ պահ մը
եղաւ իմ հանդիպումը մեր մեծ
երկրի նախագահ Ռոմըլտ Ռե-
կլմի հետ, եւ վերջերս ստա-
ցայ Նրեւան հրատարակող
թերթ, ուր մոյնպէս կարեւո-
րութեամբ արձանագրուած է
իմ այդ հանդիպումը մեր մեծ
երկրի նախագահին հետ եւ
գոհունակութեամբ ընդգծած
էր նաեւ։ Ես հիմա կրնամ
հաստատել, որ միայն ես եւ
դուք չէ որ կը հպարտանամք,
այլ նաեւ Հայաստանի հայե-
րը։

Նոյնպէս հաճելի եղաւ համ-
դիպիլ նաեւ Գալիֆոքմիոյ
մեծ նահանգի նահանգապետ
Տիար Ճորճ Տեօֆմեանի
հետ։ Ամէն իմաստով սփանչե-
լի անձնաւորութիւն մըն է,
գուցէ եւ աւելի փայլուն ապա-
գայ կը սպասէ իրեն։ Պաշտօ-
նական մաշկեղծութիւն
էին Լուս Աննիլիսի մէջ, մօտե-
ցաւ ինձի, անսպասելիօրէն,
զուլիս վար խոնարհեց եւ ը-
սաւ, «Վեհափառ, ինձի օրի-
նեցէք»։ Շատ յուզիչ պահ մըն
էր»։

Վեհափառը յիշեց նաեւ իր
հանդիպումը ՄԱԿԻ Ընդհա-
նուր Քարտուղար Փերէզ սըր
Քուէժարի հետ։ Եւ իր Պաշտօ-
նականութիւնը Հայկական Ցե-
ղասպանութեան ճանաչման
ՄԱԿԻ կողմէ։ «Մեզի համար
իրենի եկեղեցի, այդ քաղա-
քական հարց չէ անպայման,
այլ արդարութեամբ հարց,
քրիստոնէական խղճի հարց»։

ԵՐԵՎԵԿԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

40-ԱՄԵԱԿԻ ԱՌԹԻԻ

1947

1987

ՆՈՐԱՀԱՍ ՍԵՐՈՒՆԴԸ ԵՒ Ռ.Ա.Կ.Ը

(ԳԱԼԻՖՈՐՆԻՈՅ ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻՆ ԱՌԹՈՎ)

ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԸ

Գրեց՝ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԱՆԴՐԵԱՍՅԱՆ

Ազատութիւնը, իրեն զազաւար, ամէնէն շատ չարաշահուած կարգախօսն է, եւ ամէնէն աւելի չեղբորէն պնդուած դրօշակը դարձեր է հիմա: Անոր ներքոյը կը հիւսեն զայն պաշտպանելու նուիրւած մարտիկներ, եւ անոր խորանին առջեւ կ'երկրպագեն բանուորներ որոնք կ'ուզեն ազատութիւնը թաղել ֆիզիքական հայածանքի ու մտաւոր շղթաներու տապաւնաբարին տակ: Հայ իրականութեան մէջ Ռամկավար Ազատականներ եղեր են, ու կը մնան ազատութեան ճշմարիտ սխոյ՛ններ, զայն ընդունելով ոչ միայն իրեն զալիքի իտէլալ, այլ մանաւանդ որպէս ներկայի ապրող կենցաղակերպ, թէ՛ անհատին եւ թէ ընկերութեան համար: Մեր համոզումով՝ ոչ միայն ազգերու ոգեկան, մշակութային ու քաղաքային զարգացման, այլ նաեւ մարդէ կակի անձնական երջանկութեան համար ամէնէն կենսական պայմաններէն մէկն է, նիւթեղէն ապահովութեան հետ՝ անոր անկաշկանդ ազատութիւնը:

Որ ան կարենայ առանց ճշնութիւն կամ երկիւղի արտայայտել իր խորհուրդներն ու կարծիքները, խօսքով կամ գիրով, եթէ նոյնիսկ անոնք առաքելիկ, անգամ սխալ ներկայացուցի որեւէ մեծամասնութեան կողմէ: Որ մարդը կարենայ անխափան ստեղծագործել արուեստներու բոլոր ճարտերուն մէջ, եթէ նոյնիսկ անոր վաստակը չիայիայէ, չորոք իշխողներու կամ շուկաներու ճաշակը: Որ ան ա-

զատորէն կարենայ պաշտել իր նախնիներու աստուածները, եթէ նոյնիսկ անոնք անգոր կուտեր ըլլան, ոսկիէ կամ պղինձէ ձուլուած: Մանաւանդ՝ մարդիկ անկապտելի իրաւունքն ունենան արտայայտուելու ազգային, հասարակական եւ ընկերային ամէն հարցի ու տաղանայի մասին, եւ քարոզեն սխալ կամ վնասակար համարուած տեսակէտներ, որովհետեւ միայն այդ տարբեր գաղափարներու բախումներէն կրնան բիրեղանալ, ապացուցուի բարին ու ճշմարիտը: Ռամկավար Ազատականներ ոչ միայն ջանադով եղեր են, այլ մանաւանդ պաշտպաններ են ամէն հայու իրաւունքը ազատորէն խօսելու, գրելու, տարածելու իր համոզումները, իրեն վաճառական կանգնելով անոնց ձայները լռեցնելու բոլոր սպառնալիքներուն ու յարձակումներուն դէմ:

Մինչ անցալ յիսուն տարիներուն, դաշնակցական պետեր, իրենց գրիչով ու բերանով յանկարգեցին ու ճշրջեցին եւ զաւատատենէ՝ սրբապետուէ կարգախօսներ, եւ ազատութեան պայթուցիկ մարտակիչը չարտեր են աշխարհի գորգերէն պետութեանց դէմ: Բայց նոյն ատեն, անոնք փորձեր են ամէնէն անարգ միջոցներով խեղդել արտայայտուելու ազատութիւնը սփիւռահայ բոլոր այն մտաւորականներուն, որոնք տարակարծիք եղեր են իրենց վրտանաւոր ձեռնարկներուն ու դաւերուն: Ազատութեան բաւորն ու գաղափարը, չարա-

նենգ խորհրդաւնքով, անոնք վերածեր են օտար շահերու վաճառուած դրօշակի մը: Բայց զայն փոխեր են, հայ կեանքին մէջ ազատութիւնը թաղելու պատանքի մը: Եւ անհաստալի վայրագութեամբ մը, անոնք մատնութեամբ, գաւազանով, դաշոյնով ու հրազէնով ջնանցին ահաբեկել, լռեցնել հայրենասէր ընկալարներն ու կազմակերպութիւններ, երկու նշանակէտ հետապնդելով:

Նախ՝ խափանելու համար անոնց ծրագիրներն ու չար-

ժամները՝ հայրենաշինութեան, ներգաղթի, վերականգնած Հայաստանը զօրացնելու, Թուրքիոյ բռնազրաւու վերադարձին, եւ յարակից մարզերու վրայ: Յետոյ, սարսափով կամ մահով արգելելու համար, որ անոնք քողագերծեն Դաշնակցութեան արարքներուն քրէական շարժառիթները եւ անոնց աղիտայի հետեւանքները: Գաղութահայ ազգային ու հասարակական կեանքին ու գործունէութեան մէջ, խօսքի ու գրի-

ազատութիւնը սպաննելու անոնց ոճիւրները հազարաւոր անմեղ զոհեր խեցին խաւար փողոցներէն մինչեւ լուսավառ խորանները: Բայց այդ ազատութիւնը պաշտպանուեցաւ, եւ այսօր ապահովուած իրաւունքը դարձեր է ամէն սփիւռահայ գրողի ու գործիչի համար՝ շնորհիւ եղբայրասպան արարքներու դէմ Ռամկավար Ազատական կուսակցութեան մղած գաղափարական պայքարին եւ յայտնաբերած արտակարգ կորովին:

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՅԸ ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒԹԻՆ ՇՈՒՐՋ

Հիւն, եղբայրական պատմութիւն, այդ, բայց ոչ հինցած, ոչ ժամանակավրէպ: Որովհետեւ, ազատ Հայաստանի ու վերականգնած Հայրենի պետութեան հանդէպ անոնց ատելութեան թոյնը եւ թշնամանքին խրամատը տակաւին այսօր կը շարունակէ տաղանայի մատնել ու պառակտումի ենթարկել սփիւռահայ կեանքը, անոր բոլոր մարգերուն մէջ: Այսպէս:

Ռամկավար Ազատականներ միշտ դաւաներ են, եւ կը հաստատեն միշտ, թէ Հայ Եկեղեցին, իրեն կրօնական հաստատութիւն՝ մէկ եւ անբաժան է, իր աւանդութեամբ ու կառուցուածքով, իր նուիրապետական կարգերով, եւ շարականներով, եւ պատարագով, եւ հայ ժողովուրդի ոգեկան միութիւն պահպանելու, կամ անոր վրայ պատուած վէրքերը սպիտակելու առաքելութեամբ: Հայ Եկեղեցին, իր հիմնադիրներուն հաւատքով ու նահատակներուն արեւնով կերտուեցաւ քրիստոնէական բարձրագոյն դաւանանքին, անոր վսեմ սկզբունքներուն ու հնոգհետէ զանոնք բիրեղացուց ու արտայայտեց ազգային տարազներու մէջէն, կարենալ թափանցելու համար ժողովուրդի բոլոր խաւերուն հոգիներէն ու միտքերէն ներս:

Այդպէսով՝ ան դարձաւ մանկաբարձն ու ստնտուն հայերէն լեզուին ու մասնագիտութեան, եւ անոր տաճարներուն զմբէթներէն, եւ անոր վանքերուն խուցերէն ծնան ու ծաւալեցան հայ ճարտարապետութիւնն ու մանրանկարչութիւնը, հայ երաժշտութիւ-

նքն ու գրականութիւնը, որոնցմէ հայ հարուստ մշակոյթը յօրինուեցաւ: Ռամկավար Ազատականներ, առանց սակարկութեան ու առանց վաւանտմի՝ իրեն հաւատարմ պահակներ պաշտպանեցին Հայ Եկեղեցին ամէն երկրի մէջ, եւ պայքարեցան անոր միասնութեան համար, եւ ամբողջութեամբ հեղինակութիւնը Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռին, եւ զօրացուցին վարկն ու դիրքը Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, Հայրենիքէն ներս թէ սփիւռքի մէջ:

Անոնք իրենց մամուլով, ղեկավարներով եւ ամբողջ կազմակերպութեամբ իրեն պատուար կանգնեցան Հայ Եկեղեցին բանդելու ամէն յարձակումի եւ դաւի դէմ: Որովհետեւ այդ հաստատութիւնը միայն շտեմարան մը չէր անցեալ արժէքներու կամ թանգարան մը չէր ոգեկան ու իմացական փարթաւ ժառանգութեան մը: Ան նաեւ կենդանի գործն մըն էր, իրեն աղբիւր վսեմ սկզբունքներու. ան նաեւ ապրող խորհրդանիշ մըն է, լուսաւոր առանցք մը, հիւստած անցեալ դարերու փառքերով ու ողբերգութեամբ, եւ ներկայի ճգնաժամներով ու երազներով, - որոնց շուրջ կրնան բոլորովին, որոնց ջերմութեան մէջ կրնան եղբայրանալ հոգմացիլ հայութեան տարագիր հատուածները մայր երկրի ժողովուրդին հետ: Եւ այսօր, երբ Ռամկավար Ազատականներ կը ջատագովեն, կը պնդեն, կը պայքարեն, որ Էջմիածնի Մայր Աթոռին, եւ անոր գահակալ Վեհափառ Վազգէն Կաթողիկոսի գերագոյն հե-

ղինակութեան հովանիին տակ անբաժան եւ ամբողջական մնալ Հայ Եկեղեցին՝ անոր այդ դերն ու առաքելութիւնը պահպանելու համար է միայն:

Մեր այս ուղեգիրն եւ գործունէութեան հիմնովին հակոտնեալ եղան Դաշնակցութեան թշնամանքն ու տեւական յարձակումները Հայ Եկեղեցիին դէմ: Շատ կանուխ՝ դաշնակցական պետեր կրօնը հուշակէր էին թոյն, իսկ հոգեւորականները՝ խաղաղ ու խաբէութեան գործակալներ: Անոնք մեկնեցան այն համոզումէն, թէ պէտք է բանդելին կղերական դասին վարկն ու հեղինակութիւնը, որպէսզի կարենային փոխարինել Եկեղեցիներու ազդեցութիւնը եւ տիրանալ անոնց զանձնորուն: Եւ անոնց սարքած մոլեգին հայածանքները, գաղափարական պայքարի սահմանէն իջան քրէական ոճիւրներու ճահճուտը:

ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ 7

Remises

CASA

Rivera

Sepellos

Traslados

CORALLO, CUFARO Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y fliares. sin cargo

Av. Córdoba 4902

T.E.: 773-2800/772-3288

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԶԵԼԵՊԵԱՆԻ

«ԶՕՐԱՎԱՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԵՒ ՀԱՅ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ»

Ջորապրեալ կորողական աշխատասիրութիւնը

(784 էջ, 100Է աւելի Գկարճեր, մասնագիտութիւն՝

270 աղբիւրներով)

ՍՍՏԱՆՈՒ ՀԱՄԱՐ ԳԻՄԵՆ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ

ANTRANIG CHALABIAN

17264 Melrose

Southfield, Michigan 48075

U.S.A.

ՄԱՐՏԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

(Ծառ. 10-րդ էջին)

Երկրորդական շրջանապարհներու անունով՝ հրապարակուողներ կարողացին հաջողիկէս Պարսամեան, Համբարձումով, եւ Մարիանա Յովհաննէսեան, քաթիէրէնով: Այսինքն շնորհեցին շրջանապարհներու Հաստատութեան խորհուրդ տաժած՝ սէրն ու գործընդունը, ինչպէս նաեւ իրենց նպարտութիւնն ու երաշխագրութիւնը եւ նախաձեռնող իրենց անկարգութիւն գոհունակութիւնը ի գիտակցութիւն իրենց Հայրենիք, Ս. Հայաստան ճամբորդելու տրուած հնարաւորութեան:

Այս խօսք առաւ, ընկերութիւն ուսումնասիրութիւններու բաժնի պատասխանատու Օր. Մարիա Բոժի, անդրադարձաւ ըրորորեակ տաժանորդանի գործունէութեան:

ՀԱՄԱՌՈՏ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՂ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

(Ծառ. 10-րդ էջին)

Յի ուսուցչական կազմի վկայութեամբ՝ անկեղծադարձաբար հանգրուան հանգրուան զոյգ սեմինարները որոնցմէ ըրած բարիքը կը հասնի մինչեւ հայ աշակերտը: Հայ դպրոցը ունեցաւ նաեւ պաշտօնական հիւրեր անոնք ըլլան կրօնական թէ աշխարհական, նուիրական պարտականութիւն սեպեցին այցելել հայ դպրոց եւ աշակերտական իրաւունքներ ընդմէջէն ողջունեցին հայ դպրոցն ու աշակերտութիւնը:

(Ծառ. 11-րդ էջին)

Սատեղծ Մանուէլ Աքաւեանի գրած եւ ժազ Գոմեանի եղա՝ Յակոբաճաճ՝ ցոր երգով մը: Այս երգը, սրտակտուր ու հաղորդակամ, ձօնուած էր Յաստատուած (Օգոստոս 27,

Դարձեալ խօսք առնելով Պրն. Գէորգ Մարաշեան, մասնաւոր թէ «Երկրորդական կարգի աշակերտները Հաստատութեան առաջին շրջանապարհներն են, որոնք մանկապարտէզէն ի վեր կանոնաւորաբար կը յաճախեն միեւնոյն դպրոցը, եւ անցնելով թուականներու եւ հաշուական ուսումնասիրութիւններու, տուաւ պերճախօս համաձայնութիւններ. համալսարան յաճախողներուն, ամուսնացողներուն, եւ այլ սակերը:

Յետոյ՝ կատարուեցաւ բաշխումը՝ «Լուսադոյն Զանգերու» եւ «Յառաջադէմի» (քաթիէրէն բաժնի) մրցանակներուն, որուն աւարտին՝ Սրբազան Առաջնորդը կատարեց:

Հոկտեմբերի վերջին Ուրբաթին հայ դպրոցը ունեցաւ իր տարեկան պտոյտը. Ալթա Կրասիայի գրաստաններէն միոյն մէջ: Այս տարուան դպրոցական տարեշրջանը աւարտեց Նոյեմբեր 20-ին. նոյն օրը իրիկուան կատարուեցաւ տարեշրջանի հանդէսն ու վկայականաց բաշխումը: Այս տարուան հունձըը Ծը շրջանապարհներն են:

Պերճ Գոմպիլիսեան, Մարտիկ Սիմոնեան, Սերիօ Պա-

րեց փակման խօսքը օրհնելով շրջանապարհները եւ յանձնարարելով անոնց որ ըլլան տիրապետողացիներ եւ նամանակեղ տիրապետող:

Միեւնոյն առիթով, ինչպէս ծանուցուած էր, ընդունելութիւն մը կատարուեցաւ դպրոցի բակին մէջ ի պատիւ բոլոր ուսուցիչներուն, որոնք 25 կամ աւելի տարիներու ծառայութիւն մատուցած են: Օր. Մարգարիտ Էօմէսէքեանի, Պրն. Էմիլիէ Վարդէպի եւ Պրն. Գոմպիլիսեանի:

Մտորաց յանձնարումը բաշխեց նուիրներ շրջանապարհներուն: Հ.Բ.Ը.Մ.ի Տիկնաց Յանձնարումը եւ Երկրորդաց Լիկան եւ Անտրիկ ձորեան, յանուն Դրոյ դասարանի, ուղերձի սրտաւուշ խօսքեր կատարեցին:

Լըճեան, Սիլվիան Զաքեան, Անահիտ Համբարձումեան, Վալերիա Էրեսեան, Նաթալիա Սուգիասեան, Մելինէ Ասիլեան:

1988-ի ուսումնական տարեմուտի համար կը ծրագրուի դպրոցի հոգաբարձութեան եւ գաղութի շուրջ Տիկնաց Միութիւններու գործակցութեամբ նոր արշաւ մը ձեռնարկել Սահակ - Մեսրոպ վարժարանի աշակերտութեան թիւը աւելցնելու համար:

Թիւններու տեղատարափին ներքեւ: Ծնորհաւոր 100 Ամեակ:

ՆԵՐԿԱՑ ՄԸ

ԵՐՈՒՄԱՆԻ ԱԶՍՏԵԱՆ...

(Ծառ. 8-րդ էջին)

նոյնպէս, նախկին խմբագիրը եւսնորոն հրատարակագիրը, գրող, գիրի եւ գրականութեան ինչպէս նաեւ մշակութիւն հոգեւոր նուիրուած անձ մըն էր:

Այս առիթով, «Մարտարապետ» խմբագրութիւնը կը շնորհաւորէ մեր մամուլին նուիրեալ երախտաւոր եւ մեր քաղաքի մէջ՝ Երուսաղէմ Ազատեալը:

ՎԵՀԱՓԱՌԸ ՊՈՍՏՈՆԻ ՄԵԶ

(Ծառ. 18-րդ էջին)

«ԼՈՒՍԱՒԱՐԴԻ ԿԱՆԹԵՂԸ ԳԼԽՈՒԴ ՎՐԱՅ ԿԱՆՈՒՄԱՆ ԸԼԼԱՅ»

ԵՍԻ Էմիլիանով, Վեհարաձի գումմ գուրու կ'ըլլի, դէպի Տաճար մտնելու եւ կարճ ազօր մը կատարելու համար, եւ ապա մարտի իրիկու դէպի Ամբիկա, մեր ԶԶաճաճալաւապետ կ'ընդունէ մէկը մօտեցաւ ինձի եւ մաղթամբ մը ըրաւ. «Մաղթամբ մը որ եւ կեանքիս մէջ առաջին անգամ կը լսէի այդ ձեռք տակ՝ ԵՍԻ որ Երբեք, ըսաւ մայրիկը, Լուսաւորչի Կանթեղը գլխուղ վրայ կախուած ըլլայ: Հիմա եւս ուր որ գացի ձեր այս մեծ երկրին մէջ, հազար հազար մեր հաւատացեալները գիւ կ'ընդունին ողջունմանով եւ արտաքին մերձեցումով: Եւ կը խորհիմ որ գումմ եւ անոնք, բոլորը, անբռնայք կերպով իմ գլխու վրայ Լուսաւորչի Կանթեղը կը տնեմէ: Իսկապէս ես՝ ես չեմ: Ես 130 Կաթողիկոսներու մերկայացուցիչ եմ: Ինձ համար խոր մը ինքնաբերական է, եւ պատիւ, որ կ'ընդունի ի վիճակի կ'ըլլամ շատագայ մը Լոյս Լուսաւորչի Կանթեղին ինձ հետ քեր լուսաւորելու համար ձեզ բոլորը: Եւ այդ Ս. Լուսաւորչի Կանթեղին ինձ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ մեր Տիրոջ Քրիստոսի լոյսը, որ իշաւ ի Հայաստան աշխարհի եւ այլմեզ վառուեցաւ եւ մնաց վառ մինչեւ այսօր»:

«ՄԱՐԴԱՆՆԵՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ 2Ի ԿՐԵԱՐ ԱՊՐԻԼ»

«Ինչպէս եկեղեցիի մէջ կ'արտայայտուի, այդ լոյսը կը ծառայապէտ աշխարհ Հայաստանի մէջ: Որովհետեւ, վերջի վերջոյ մարդ առաւմ Աստուծոյ չի կրնար ապրի: Այնպէս իմ այս փորձառութիւնը կրնամ ձեռք վկայել: Եւ մեր ժողովուրդը հետզհետէ կը մօտեցայ այս լոյսին, որպէսզի հասկնայ յաւիտեան կամ Զմարտութիւնները եւ տնեմէ, գումմ, իսկական փորձութեամբ մամուլապրոքը: «Աղօթեցէ՛ք որ Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի լոյսը երբեք չըտրկարանայ, եւ աշխարհի վերայ ո'ր որ ալ գտնուի, այդ լոյսով լուսաւորուի հոգեպէս»:

Ս. Էմիլիանովը կարելի չէ բաժնուի. ասա՝ պատմութեամբ պատգամը:

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹԵԱՆ ՆԵՏ

Ուրբաթ, 20 Նոյեմբերի երեկոյն նուիրուած էր Վեհափառին հետ Նիւ Ինկլենտի շրջանի մանուկներու եւ պատանիներու հանդիպումին:

Վեհափառը շուրջ կէս ժամ խօսեցաւ, խորտեց եւ թելադրութիւններ ըրաւ Ուրբաթեան Ս. Յակոբ Մշակութային Կեդրոնը լեցուցած ներկաներուն, անոնց խորհուրդ տալով ըլլալ լաւ հայեր, հաւատացեալ քրիստոնեաներ եւ հաստատարիմ քաղաքացիներ:

Վեհափառը օրհնակներ բերաւ մեր պատմութեան, որոնք ողբերգեցին սրահը: Փողերիկները, իրենց կողմէ, բարի գալուստի խօսքեր արտասանեցին իրենց Հայրապետին:

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN

CURSO LECTIVO 1988 * ABIERTA LA INSCRIPCION

JARDIN DE INFANTES SERPUHI EKSHIAN

ESCUELA PRIMARIA BERDJUHI EMIRIAN

COLEGIO SECUNDARIO-BACHILLERATO MERCANTIL

1º a 5º AÑO DORIS TCHINNOSEAN

INTEGRE A SUS HIJOS EN LA COMUNIDAD ARMENIA DESDE PARECORDZAGAN
ARMENIA 1322 773-2820 / 772-2617

COCINA

REFresco DE NARANJA Y ANANA

1 cuchara de azúcar, una de granadina, el jugo de 2 naranjas y un trozo de ananá pisado. Se bate todo hasta mezclarlo bien y se le agrega soda.

(Las proporciones se aumentarán en la medida en que se quiera aumentar la cantidad).

MENU

•ENTRADA

PALTAS A LA CREMA

Partir 3 paltas por la mitad, a lo largo, retirar el carozo, rociarlas con jugo de limón. Batir 200 gramos de crema de leche con el contenido de un paquete de gelatina de manzanas y 2 cucharadas de azúcar.

Perfumar con una cucharada de esencia de vainilla y distribuir la crema, usando boquilla rizada, sobre la mitad de la palta. Espolvorear con chocolate rallado. Servir bien frío.

DELICIA DE JAMON Y ANANA

INGREDIENTES:

400 grs. de jamón cocido
1 lata de ananás
1 copita de ron
Pan tostado.

PREPARACION:

Cortar el jamón cocido en dados de dos centímetros de lado. Disponerlos en brochettes de madera,

pinchando alternativamente daditos de jamón y ananá. Colocarlos sobre una fuente y rociarlos con ron; prender fuego y servir acompañado con daditos de pan tostado.

ENSALADA

INGREDIENTES:

1 kilo de remolachas hervidas
6 naranjas sin semilla
Jugo de limón a gusto
Sal y Aceite para aderezar.

PREPARACION:

Cortar las remolachas, separar los gajos de las naranjas desprendiendo la piel con cuidado.

Aderezar las remolachas y mezclarle la mitad de las naranjas en trocitos. Colocarlas en el centro de la fuente.

Decorar alrededor con el resto de las naranjas.

PLATO PRINCIPAL

SUPREMA DE POLLO CON QUESO (4 personas)

Condimentar 4 supremas con sal, pimienta y jugo de limón; colocarlas en una fuente para horno. Rociarlas con vino blanco y un poquito de aceite para que no se sequen. Cocinar en horno moderado durante 18 minutos.

Mezclar 200 gramos de queso cuartirolo picado con 3 cucharadas de queso

gruyere rallado, sal y pimienta; agregarle 1/2 taza de leche y mezclar todo, vertiéndolo sobre las supremas. Cortar una muzzarella en rodajas y colocarla sobre cada una de las supremas. Cocinar en horno caliente hasta que el queso esté fundido. Si le agrada, salpicar con alcaparras.

LOMO CON CHAMPIGNONS

INGREDIENTES:

1 kilo de lomo, sal, pimienta, manteca.

PREPARACION:

Saltar en manteca 250 gramos de champignons y una cebolla picada y, luego, agregar una copita de cognac. Agregar a la salsa una cucharada de fécula, hasta espesar.

Asar el lomo, previamente limpio de grasa y nervios, en horno caliente, rociándolo con cognac.

Estirar la masa de hojalde y colocar encima el lomo, la salsa de champignons, sal y pimienta. Cubrir el lomo y doblar los

bordes de la masa hacia adentro y cerrar.

Pintar con huevo y hornear durante 10 minutos.

POSTRE

PAN DE BANANAS

INGREDIENTES:

1.3/4 taza de harina, 1/4 cucharadita bicarbonato de sodio, 1/2 cucharadita de sal, 80 gramos de manteca, 2/3 de taza de azúcar molido, 2 huevos, 1 taza de bananas reducidas a puré, 1 cucharadita de jugo de limón, 1/2 taza de nueces picadas, 1 taza de fruta abrigantada picada, 1/4 de taza de pasas sultanas.

PREPARACION:

Tamizar la harina, el bicarbonato y la sal. Batir la manteca hasta que quede cremosa, añadir el azúcar y continuar batiendo hasta que se haga crema. Agregarle los huevos y seguir batiendo. Incorporarle las frutas. Agregar la harina de a poco, alternando con las bananas. Verter la preparación en molde bien enmantecado.

Culminó el ciclo lectivo en la Fundación Jrimian

El 6 del corriente, a las 18.30 horas, en el Teatro Coliseo de esta ciudad, tuvo lugar la fiesta de Fin de Curso del Instituto Educativo de la Fundación Educacional Jrimian.

En la oportunidad se cumplió un lucido acto artístico a cargo de los alumnos, procediéndose a la entrega de Premios y Diplomas a los egresados del Ciclo Lectivo 1987.

Premio "Avedis Kuyumdjian"

En el Concurso Escolar organizado en torno al libro de Felisa Kuyumdjian "La Niña y la Mariposa", que auspiciaran la editorial Plus Ultra y la S.A.D.E. (Sociedad Argentina de Escritores), fue ganadora del primer premio (15 libros) la alumna María Belén Fandiño, el segundo premio (10

libros) correspondió a Sergio Salaberry y el tercero (5 libros) a Hugo Matías J. Vaca.

Los premios serán entregados el 11 de diciembre, a las 17 horas, en los salones de Editorial Plus Ultra, Callao 575, de esta capital.

Dr. Arturo Balassanian Escribano

Florida 716 - 2º Piso - Of. "K"

T.E.: 392-2768

Radio Llamada: 311-0056 - 312-6383

CODIGO 3136

GOLOSINAS

PAN DULCE DISTINTO

INGREDIENTES:

250 grs. de harina, 30 grs. de levadura, 1 cucharada de sal, 80 grs. de manteca o margarina, 2 huevos, 5 cucharadas colmadas de azúcar, 1 pocillo tamaño café de leche tibia, 100 grs. de nueces picadas, 100 grs. de pasas sin semilla, 2 cucharadas de cognac en la masa, 100 grs. de fruta abrigantada.

PREPARACION:

Disolver la levadura con la mitad de la leche tibia. Poner la harina y en el medio la levadura, los huevos, la sal, el azúcar, la manteca y mezclar con el resto de la leche. Trabajar la masa muy bien y dejar leudar. Una vez levado, amasar, sacar el aire y dejar levar por segunda vez. Terminado este segundo levado estirar la masa en forma rectangular y agregarle todas las frutas.

Arrollar la masa de los lados más largos, como para hacer palmeras; se encontrarán los dos rollitos en el centro: arrollarlos en forma de espiral, bien pegaditos.

Ponerla en chapa untada con manteca y harina y dejarla levar por tercera vez, luego untar con crema pastelera. Espolvorear con coco y azúcar y cocinar a horno moderado hasta que esté cocida.

Cubrir con 50 grs. de crema pastelera, 50 grs. de coco rallado y 2 cucharadas de azúcar molido.

Isabel Tchalian

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEdia BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS
CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian
también las pone
a sus pies

ARTICULOS DE ORTOPEdia EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales.
Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEdia **OB**
Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata